

ens 10

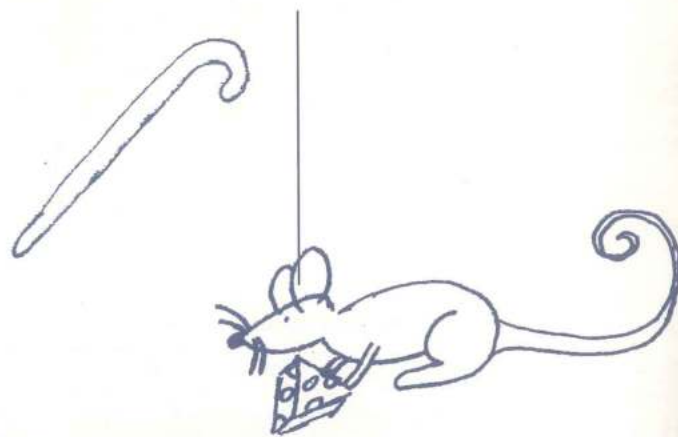
REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

DEU ANYS
DE GEGANTS

Bé, doncs, després d'un "lapsus nadalenc", torna una secció tan estimada i entranyable com és aquesta. Recull de paraules nostrades que configuren el tarannà d'aquest bonic poble. Si bé "l'ens" núm. 8 va ser el de la primera empenta (que alguns desmesurats varen qualificar d'apoteòsica), i el núm. 9 el del "petit" descuit, aquest, el desè, pretén ser el de la consolidació, reafirmant-se l'intent d'acabar essent una secció més o menys habitual de la revista (*si el buen tiempo y las autoridades lo permiten*).

Un cop fets els aclariments de rigor, anem per feina:

BALDEIO, fer dissabte, *limpiar*; fet de netejar i endreçar la casa periòdicament, segons els hàbits (que en alguns casos arriben a ser del tot inexistents). Cal dir com a curiositat que aquesta paraula no surt al diccionari.

f.f. -què Míriam, ja has fet baldeio?

-sí noi, i ha quedat net com una patena.

BATEIAIES, albixeres, *ofrendas*; tal com el seu nom indica, regals que, en ocasió d'un bateig, i en forma de joguines, confits, caramels, etc..., tiraven les àvies des de la finestra als més menuts de la comitiva. Cal dir que al diccionari normatiu surt amb el nom de "batialles".

GAIATO, mengala, *bastón*; bastó encorbat en la seva part superior, i que fan servir els pastors.

GALIPÀNDRIA, malaltia, *enfermedad*; refredat fort o grip motivat per la falta de roba d'abric.
f.f. -agafa la poiosa noi, que arplegaràs una galipàndria.

LLAGUT, vaixell, *embarcación*; petita embarcació d'arqueig variable aparellada amb vela llatina, per a la pesca i el cabotatge.
Nota important: a Canet en diuen un "gussi".

DELITS, ànims, *vitalitat*; diu plaer de l'ànim o dels sentits. En definitiva, tenir ganes.
f.f. -ella: què anem a fer un vol, rei?
-ell: ai no, que no tinc delits.

SALAMENYA, rata, *máldito roedor*; mamífer rosegador de cua llarga, especialitzat en fer fàstic i espantar les senyores. Impossible de trobar al diccionari.
f.f. -avui he vist una salamenya grossa com un "cuní".

GALIASSA, mumurota, *corpulento*; bèstia o persona molt grossa i feixuga. El diccionari la descriu com a nau de guerra més grossa que la galera.

Ramonet Roca

entitats

Aquest número d'EL NOU SANTPOLENC està dedicat, sense voler-ho explícitament, a les entitats del poble; al menys, en parlem d'algunes. I és que considerem que participar a la vida associativa de Sant Pol fa poble, i aquest és un dels objectius que perseguim quan, mes rera mes, ens posem a treballar en la revista. Sant Pol és una localitat on les associacions tenen molta activitat, i bona part de les iniciatives que s'hi realitzen són promogudes i organitzades per les entitats. I és símptoma de bona salut com a societat i com a poble.

Per això ens felicitem perquè la Colla de Geganters compleixi deu anys, perquè els Amics de les Arts ja obren les portes del Museu, després de molts treballs per rehabilitar-lo i perquè el Centre Cultural estrena nova junta. L'Ajuntament col.labora estretament amb totes les entitats que així ho sol.liciten, però prefereix deixar en les seves mans totes les iniciatives que siguin possibles, i així anima al fet que siguin els propis veïns els que participin i sentin més seves cada una de les activitats programades. És una bona política, i a Sant Pol sembla que dóna molt bons resultats. Així tenim una Comissió de Reis, una Comissió de Carnestoltes que s'ocupa de l'organització dels actes, el Grup l'Hotel s'encarrega de la Marxa de Sant Pau, l'APA del Col.legi Públic Sant Pau organitza xarrades, d'aquí a res el Xou tornarà a omplir el Centre

Cultural, i d'aquesta manera un altre grup entrarà en acció: per Sant Joan el Consell Municipal de la Joventut organitzarà la revetlla, com ja ho va fer per Cap d'Any...

Però quan parlem d'entitats i associacions no només ens referim a aquelles que organitzen festes i actes culturals. Cal tenir present la feina que fan els consells municipals de Medi Ambient, de Turisme i de Joventut, que també recollim en aquesta edició d'EL NOU SANTPOLENC. Moltes actuacions de l'Ajuntament són conseqüència dels

temes, dubtes i suggeriments que es tracten en aquestes reunions.

I si haguéssim de parlar de totes, hauríem de mencionar el Club Excursionista, que ja comença a proposar sortides; o del GOM, que participa en reunions d'àmbit comarcal com a representant dels seus socis de Sant Pol; o de l'Elenc Teatral, o dels equips esportius del poble...

Segurament, si repasséssim la llista trobaríem alguna entitat que s'avindria a les nostres preferències. I participar-hi és fer poble. Vinga, animeu-vos! És divertit!

deu anys de gegants

Aquest any es compleixen deu anys des que els gegants de Sant Pol, en Benassat i la Mercè, són al poble. Han viatjat fins a Solsona, al taller del seu creador, per fer-se una lleugera restauració i per Sant Pau ja eren una altra vegada a casa. Ara comencen els actes de commemoració del seu desè aniversari. El Nou Santpolenc ha volgut dedicar-los un espai preferent a la revista, amb la il·lusió de fer-los més propers, si és possible, a tots els santpolencs i santpolenques. I de passada, per fer un petit homenatge també a una de les entitats més actives de Sant Pol.

El 1983 ja hi havia un grup de gent amb la idea de crear uns gegants per a Sant Pol de Mar. La Penya Toc va convidar a tots els participants en la festa de Carnestoltes i a les entitats del poble a treballar per crear una parella de gegants per al nostre poble. D'aquesta primera reunió al Centre resultà l'activitat per formar una colla de grallers, per reclutar gent per a la colla de geganters i per trobar una història que donés forma a la parella de gegants de Sant Pol. Com que els primers projectes de gegants no satisfien les expectatives del Penya Toc, que havia pensat en uns gegants que sortissin per carnaval, l'entitat optà per donar a l'Ajuntament 200.000 pessetes per comprar uns gegants per al poble. Aquesta suma pagà en part la compra de Benassat i la Mercè, que en total costaren 450.000 pessetes. Els gegants de Sant Pol són ara propietat de l'Ajuntament, i la colla de geganters n'és usufructuària mentre existeixi com entitat.

"Per buscar la parella de gegants del poble vam escollir una llegenda local que donés singularitat als personatges. Per això vam escollir la història de la Mercè i Benassat, una cristiana i un musulmà, i es va incloure la dansa de l'almorratxa com a part de la història de la parella".

Ja amb els personatges escollits, i la seva història concretada, va seguir una feina més tècnica. "A través de l'Agrupació de Colles de Geganters, de la qual la colla de Sant Pol en som membres fundadors, vam contactar amb el mestre geganter Manel Casserres, de Solsona. Va agafar com a model en Berto per fer la cara d'en Benassat". A més de la fesomia dels gegants, Casserres va haver de tenir en compte la necessitat que el nostre gegant tingués un braç mòbil, per permetre que al llarg de la dansa la Mercè li pogués trencar l'almorratxa que porta a la mà. "El mecanisme va ser idea d'en Miquel, tot i que tothom va coincidir en què era necessari per al ball. Com que el mecanisme pesa bastant, vam haver de posar contrapesos de plom al gegant per equilibrar-ho. Total, que mentre la Mercè pesa 39 quilos, en Benassat en pesa 62". Les almo-

FOTO: NURIA NAVARRO

rratxes que la Mercè trenca cada vegada que ballen la seva dansa vénen directament de Mallorca, d'una cooperativa que les fabrica especialment per tal que s'adapti a la mà d'en Benassat.

Els encarregats de la música van posar-se en contacte amb l'oncle Ramon, que havia ballat la dansa de l'almorratxa per la festa major del poble i encara recordava les passes. "Li vam gravar en una cinta, que encara conservem, tota l'explicació. I també ens va tararejar la música. Vam visitar els pobles de les rodalies que encara conserven la dansa per mirar com funcionava, fins i tot vam veure els massiss d'Arenys, que s'hi assemblen. I en Benet Roig va passar a piano la cançoneta que l'oncle Ramon ens havia tararejat a la cinta. Jordi Fàbregas, a Barcelona, ens va passar la primera composició de piano a música de cobla".

"Quan en Benassat i la Mercè van arribar a Sant Pol, desmuntats i acompanyats del seu creador, el mestre Casserres, la colla de geganters estava formada per una trentena de socis". En aquests deu anys 295 persones n'han format part, alguna vegada, de la colla de geganters de Sant Pol. "Nosaltres ja

haviem provat de portar gegants. Ens havien deixat els gegants de Caldetes per anar per Sant Pere a la festa major de Canet", ens explica Josep Mestres, l'actual president de la Colla de Geganters de Sant Pol. Els nostres gegants van ser batejats per la festa major de Sant Jaume de 1985, essent el padri honorífic en Josep Coll i Alentorn, en aquell moment President del Parlament de Catalunya. Com a padrins dels gegants santpolencs van assistir al bateig el gegants d'Arenys de Mar i els de Canet. "La festa de bateig va ser com manen els canons, amb la benedició del mossèn, repicada de campanes i llençada de bateiaies des del balcó de l'Ajuntament, tal i com tradicionalment es feia als batejos dels nadons de Sant Pol".

Des d'aquell dia en Benassat i la Mercè han participat a gairebé unes cent sortides arreu de Catalunya: "Les colles geganteres funcionem mitjançant intercanvis. Avui jo vaig a la teva festa major, i demà vens tu a la del meu poble. Amb aquest sistema, tenim una mitja d'11 sortides per any". Els gegants de Sant Pol viatgen en camió, mentre la colla i els acompanyants ho fan en

autocar.

Normalment un grup d'entre trenta i quaranta persones acompanyen en Benassat i la Mercè a les seves sortides. Algunes vegades, però, no hi ha hagut gent suficient com per portar els gegants durant tot el recorregut. "És una situació no gaire freqüent, però que passa. En aquests moments, demanes ajuda a les altres colles, i no hi ha cap problema. No serà la primera vegada que els geganters de Sant Pol donem un cop de mà a altres colles. Aquest món de les colles geganteres no és tan competitiu com el dels castellers".

Aquest ambient de germanor que sembla regnar entre les diferents colles catalanes té el seu millor mirall en la bona amistat que hi ha entre les colles de Sant Pol i d'Andorra. "La nostra relació va néixer a Solsona, perquè en Manel Casserres va fer allora la parella de gegants de Sant Pol i la d'Andorra. Una vegada vam tenir els gegants a casa, vam creure convenient convidar als andorrans a Sant Pol, i així es va iniciar l'intercanvi. Ara, en Carlemany i l'Hermentasenda són fixos a les nostres trobades per Sant Jaume, i nosaltres hi anem cada any. Som tan amics que sembla que siguem una sola colla".

Una trobada gegantera

Per portar els gegants de Sant Pol, són necessàries, com a mínim, tres persones per gegant. "El pobret que porta el gegant, la sua grossa", diuen. Per aquesta raó totes les trobades solen comptar amb una bona planificació de punts on servir begudes. "Normalment, n'hi ha uns que porten els gegants i uns altres que toquen la música. Però també hi ha qui porta gegants i fa de graller. I penseu que com a poc, cada trobada són d'hora i mitja a dues hores de passeig, ballant, bufant i saltant".

A Sant Pol la trobada consisteix en una concentració de gegants a la Plaça de la Vila, una cercavila pel poble i el final a la Punta, amb els balls propis de cada parella de gegants. "La nostra trobada és curiosa, perquè els gegants passen pel mig de la Fira d'Art que es fa al carrer Nou. Sempre hem de recordar als firaires que no posin entoldalls ni penjolls, per evitar destorbar el pas dels gegants". El final de les trobades sol estar marcat per un "bermut" (si és al matí) o un berenar de totes les colles (si és a la tarda).

Aquestes festes suposen un pressupost anual per a la colla que ronda els dos milions de pessetes. Com s'aconsegueix això? Doncs amb les quotes que paguen els socis (2.000 per persona o 5.000 si es tracta d'una família), i les subvencions municipals principalment. A més, la colla de geganters prepara cada any una obra de teatre, els beneficis de la qual serveixen també per ajudar a l'economia de l'entitat. "Si que és veritat que vam començar amb això de recaptar fons per a l'entitat,

però ara a més de per tradició, ho fem també perquè ens agrada, és una més de les activitats que fem els geganters". Els geganters també han estat els responsables dels bars de la Festa Major i de Sant Joan per destinar els beneficis a l'entitat.

Els Geganters, com una més de les actives entitats santpolenques, ha fet activitats diverses al llarg dels seus ja quasi deu anys d'història, i no necessàriament relacionades amb el món dels gegants. S'han fet concursos de fotografies i de dibuixos, el teatre que ja hem mencionat, han participat molt activament a la preparació de les dues edicions dels Pastorets, per Nadal... Darrerament han organitzat, fins i tot, un curs de gralla per ensenyar joves de la població a tocar els instruments que acompanyen els gegants durant les seves sortides. I els geganters han assistit també a cursos fora de la població per perfeccionar els seus coneixements sobre aquest món.

(per donar la forma als gegants) i paper de diari encolat (que recobreix l'estructura bàsica i dona la forma definitiva al personatge). Hi ha una trentena d'escolars que participen en aquest taller de construcció de gegants, dels cursos que van de 5è a 8è d'Educació Primària.

S'estan ultimant ara els preparatius pel sopar del desè aniversari de la Colla de Geganters. Es farà l'11 de març al Gran Sol.

Els aficionats al teatre tindran ocasió de veure en escena una altra vegada el grup teatral dels geganters amb l'obra "La nit del llor", una divertida comèdia que s'estrenarà al teatre del Centre el proper mes d'abril, i que ara s'està assajant sota la direcció de Josep Maria Puigvert.

El 27 de maig està prevista l'estrena d'una pel·lícula gravada pels mateixos geganters sobre suport de vídeo, amb la qual es pretén explicar la història dels nostres gegants.

FOTO: NURIA NAVARRO

Deu anys de feina

Per Sant Jaume, la Colla de geganters de Sant Pol de Mar complirà deu anys d'existència, i els nostres gegants celebraran el seu desè aniversari. Per commemorar-ho l'entitat ha començat un seguit d'activitats. Van començar amb una penjada de banderoles per tot el poble, recordant que 1995 és l'any del desè aniversari de la Colla, i per Sant Pau va haver-hi una primera trobada de gegants commemorativa.

Durant aquests mesos de febrer i març, i en col·laboració amb les escoles del poble, al C.P. Sant Pau s'està desenvolupant un taller de construcció de gegants, del qual han de sortir una parella de gegants que seran de les escoles. Sortiran per primera vegada al carrer per la Setmana Cultural (està previst que la cercavila sigui el 30 d'abril). Aquests dos gegants s'estan fent amb fustes (l'estructura bàsica), tela metàl·lica

La Festa Grossa d'aquest desè aniversari serà per Sant Jaume, amb la Trobada de la Festa Major. Serà el dissabte de Festa Major, amb la cercavila, en la qual està previst que hi participin una dotzena de parelles, i una mostra de balls de gegants, que ja es va fer fa dos anys amb molt d'èxit, per cert. La Festa seguirà amb un sopar per a totes les colles convidades a la trobada i després una ballada de gegants i de geganters "amb sorpreses", segons ens han explicat els organitzadors. Pels volts de la Mercè els geganters han pensat portar a escena una adaptació infantil de la història dels nostres gegants. I els actes del 10è aniversari acabaran amb l'exposició "10 anys de gegants" que s'està preparant a partir de l'arxiu de la pròpia colla de geganters i d'aportacions de tots aquells que tinguin alguna cosa a aportar relacionada amb en Benassat i la Mercè. Deu anys que tots esperem siguin molts més.

setmana cultural

Amb l'arribada de la primavera, amb el rebrot dels camps, ens preparam per celebrar, una vegada més, la Setmana Cultural.

Volem parlar de cultura, de les cultures, com un tot complex que inclou l'art en totes les seves vessants: la moral, les idees, les creences, l'esport, el civisme... que permeten a la humanitat d'afrontar els problemes amb què es troba, que fan possible la seva adaptació al medi, que donen sentit a la seva vida, i se'ns fa impossible qualsevol simplificació en definir i diferenciar una cultura en relació amb altres.

Però de cultura en una escola, en un municipi, en parlem sempre, quin sentit té doncs la Setmana Cultural?

La Setmana Cultural ens ha d'oferir la possibilitat de participar, de dur a tothom aquella "cultura

reflexiva" que sovint, donades les exigències de la societat en què vivim, resta veritablement oblidada.

La Setmana Cultural ha d'ésser, doncs, el marc que doni cabuda a diversos fets culturals que no tenen lloc en el conjunt de coneixements que, normalment, reben els nostres alumnes, els nostres vilatans.

enguany, la Setmana Cultural vol ser una crida a fi què totes les entitats del poble es donin a conèixer, portin la seva "cultura", a l'escola, als carrers, a les places.

El tema central d'aquesta edició serà, probablement, el de les arts. La pintura i el teatre, l'escultura i la literatura..., i el cinema (aquest any ha complert cent anys); haurien de ser activitats que omplissin el lleure dels vilatans i l'activitat del nostre alumnat a fi de permetre la cultura, el conreu de coneixements i facultats sovint oblidades.

C.P. Sant Pau

recordant a jaume balmes

Jaume Balmes (1810-1848). Va néixer a Vic i va estudiar al Seminari d'aquesta ciutat i a la Universitat de Cervera. Es va fer sacerdot i fou catedràtic de matemàtiques a Vic. Al 1840 va començar la seva tasca d'escriptor. Va dirigir algunes revistes i va escriure cents d'articles sobre temes religiosos, polítics, filosòfics, etc. Entre 1842 i 1845 va viatjar per França, Bèlgica i Anglaterra on fou elogiat i consultat per personalitats. Pius IX el va tenir en alta estima. Va morir als 38 anys però ha deixat una extensa producció. Les seves obres més importants són: "El protestantismo comparado con el catolicismo en sus relaciones con la civilización europea", "El Criterio", que ve a ser una lògica popular del bon sentit, "Filosofia Fundamental" i una obra en català: "Conversa d'un pàgès de muntanya amb lo Papa".

La figura de Jaume Balmes interessa sobretot a la història de

la filosofia, ja que va fer un intent seriós de restaurar els estudis filosòfics a Espanya.

Ai si el pobre Jaume Balmes, un dia aixequés el cap!
i comprovés, amb vergonya que aquí, a St. Pol de Mar, el carrer que el seu nom porta, no té encara enllumenat.
El carrer de Jaume Balmes sol ser, en pobles i ciutats, un carrer prou presentable, quan no un dels principals. No es mereix menys, a mi em sembla, tan il·lustre català!
en canvi al nostre poble, a un senyor tan important li dediquen un carrer que és l'últim per asfaltar.
Home de ment lluminosa, quasi del segle vint-i-un tens un carrer sense llum, paradoxalment vergonyosa.
Tu "el Criterio" vas escriure O, català universal!
però podries contestar-me, tu que eres home cabal,

quina manca de criteri i de sensibilitat, és capaç de tenir encara en tan deplorable estat, el carrer de Jaume Balmes, aquí a Sant Pol de Mar?
La desídia, la peresa?
la ignorància en realitat!
han fet que aquells que deuen els teus peus haver besat, t'enfonsin en un avenc, que avencs són més que forats, els que hi ha en aquest carrer, que el teu nom i duu posat.
Com plora el món de les lletres, i la intel·lectualitat!
veient la gran deixadesa, i que amb el passar dels anys, hi ha qui oblidat qui van ésser els seus Grans Avantpassats!
I si aneu pel carrer Balmes del nostre poble estimat, sentireu aquests laments, vigileu, però els forats o us podeu deixar les dents si un fanal no haveu portat.

Aurora Causín
Febrer 1995

un fet desconegut a sant pol

Era a Sant Pol l'estiu de 1926 quan el meu pare, el poeta Antoni Martí i Monteys (1889-1977), llegia un llibre de poesies del poeta mallorquí Joan Alcover i Maspons (1884-1926). En aquest llibre el meu pare hi va trobar la poesia.

LA BALANGUERA
"La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà"
(cançó popular)

La balanguera misteriosa,
com una aranya d'art sutil,
buida que buida sa filosa,
de nostra vida treu el fil.
Com una parca bé cavil·la,
teixint la tela per demà.

*La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.*

Girant la ullada cap enrera,
guaïta les ombres de l'avior,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor.
Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelar.

*La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.*

Quan la parella ve de noces,
ja veu i compta sos minyos;
veiu com davallen a les fosses
els que ara viuen d'il·lusions,

els que a la plaça de la vila
surten a riure i a cantar.

*La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.*

Bellugant l'aspi, el fil cabdella,
i de la pàtria la visió
fa bategar son cor de vella
sota la sarja del gipó.
Dins la profunda nit tranquil·la,
destria l'auba qui vendrà.

*La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.*

De tradicions i d'esperances
tix la senyer del jovent,
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent
de la infantesa qui s'enfila,
de la vellura qui se'n va.

*La balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.*

Va agradar-li molt aquesta poesia i va pensar que era molt adequada per a posar-hi música. Llavors va anar a casa del Mestre Amadeu Vives i Roig (1871-1932), per donar-la-hi a llegir, per veure si li agradava. El Mestre Vives va llegir-la dues vegades i va dir-li que també li agradava molt i que tot seguit es posaria a treballar per fer la música. Al cap d'uns quants dies, el Mestre va dir al meu pare que ja tenia molt avançada la música, però que necessitava un petit cor que pogués cantar la cançó i ell, d'aquesta manera, poder-la escoltar. El nostre pare va donar-nos una còpia de la lletra de La Balanguera perquè l'aprenuéssim. Quan vam saber-la, va acompanyar-nos a casa del Mestre, al Carrer Nou núm. 28 on en l'últim pis hi tenia el seu estudi, com és natural, amb el seu piano.

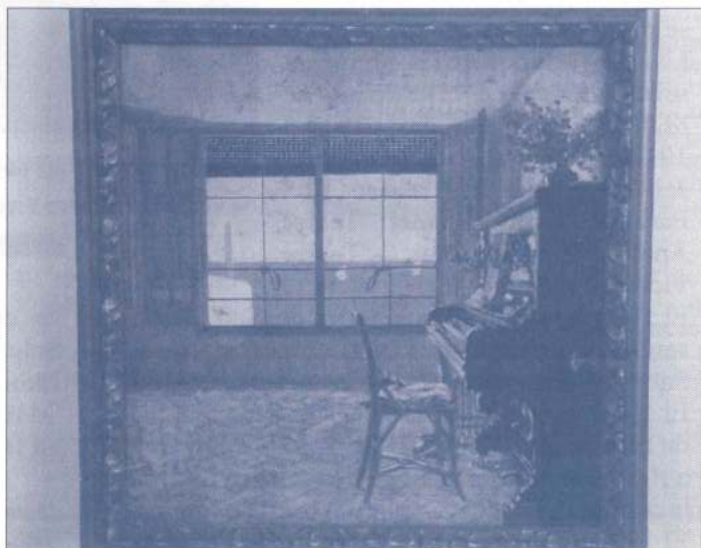
Vam anar-hi els meus germans Toni, Maria Rosa i jo, més quatre nens i nenes que en aquest moment no recordo, segurament amics de la meva germana. Vam assajar uns quants dies la cançó i després de fer-ho bastant malament, al final, un dia, el Mestre ens va dir que ho havíem fet molt bé i que no calia que hi anéssim més, amb gran alegria nostra, ja que el que nosaltres volíem era anar a jugar a les tardes per Sant Pol. Teníem de 7 a 10 anys. Llavors, va passar la solfa a net i va donar-la al seu amic el Mestre Lluís Millet, director de l'Orfeó Català, per tal que la poguessin assajar. (El Mestre Millet i el

Mestre Vives van ser els fundadors de l'Orfeó Català). Al cap d'unes quantes setmanes, l'Orfeó Català va cantar La Balanguera en un concert que va donar al Palau de la Música Catalana. Va tenir molt d'èxit la cançó i van haver de repetir-la dues o tres vegades. Tota la meva família, junt amb el Mestre Vives i la seva esposa, vam assistir a aquest concert. Des d'aquell moment, aquesta cançó, per l'Orfeó Català era peça quasi obligada en tots els concerts que feia. Tots els orfeons i corals de Catalunya l'han cantada i, avui, després de 70 anys, encara es canta.

Amadeu Vives i Roig
(1871-1932)

FOTO CEDIDA PER JAUME MARTÍ

"Estudi del Mestre Vives a Sant Pol". Pintura de A. Cardunets

FOTO CEDIDA PER JAUME MARTÍ

Aquest és el FET DESCONEGUT a Sant Pol que ara heu pogut llegir, o sia, que la música de La Balanguera es va fer a Sant Pol i que el petit cor de veus infantils van cantar-la abans que la cantés l'Orfeó Català a Barcelona.

Crec que és un fet prou important perquè ho sabessin els santpolencs. Demano als meus amics del Cor Germanor que aquest any, quan surtin pels carrers del poble per cantar les Caramelles, quan passin per davant de la casa del Mestre Vives, cantin La Balanguera en homenatge seu.

Biografia

Neix Amadeu Vives i Roig a Collbató el dia 18 de novembre de 1871. Va tenir 17 germans. La seva infantesa va ser molt difícil. El 1881, als 10 anys, passa amb la seva família a viure a Barcelona. El 1885 se'n va a viure a Màlaga, amb el seu germà Camil, que era compositor i religiós de l'Ordre de Sant Joan de Déu. Estudia solfa amb el seu germà, però no s'està gaire temps a Màlaga. No li agradava l'ambient.

El 1891 va fundar l'Orfeó Català junt amb el seu bon amic el Mestre Lluís Millet.

L'any 1894 va casar-se amb Montserrat Giner. Va tenir un fill, Josep. El 1897 estrena, al Teatre Novetats de Barcelona, la seva primera òpera "Artús". El 1910 passa a viure a Madrid per estar més a prop de l'ambient, dels autors i teatres de Sarsuela. A Madrid hi va estar uns 25 anys. Durant aquests anys van estrenar-se moltes obres seves.

L'any 1913 dona una conferència sobre música en el "Ateneo de Madrid". Entre els anys 1914 i 1918, les seves obres es representen a tots els teatres del Paral·lel: "Teatro Español", "Teatre Apolo", "Teatre Còmic", "Teatre Victòria"...

El 1923 fa una gira per Amèrica del Sud amb les seves Sarsueles. L'any 1924 compra una casa a Sant Pol, on hi viu alguns hiverns i tots els estius. El 1926 rep un homenatge al "Teatre Olympia" de Barcelona. Els anys 1926-1927 torna a viure a Barcelona i Sant Pol. El 1929 dona, a Mataró, la conferència "L'entusiasme és la sal de l'ànima". El 1930 és director del "Teatro Lírico Español",

a Madrid.

El 12 d'abril de 1931 es presenta per regidor a l'Ajuntament de Barcelona, per "Acció Catalana". El 19 de novembre de 1932, es torna a presentar per regidor altra vegada per la "Lliga Regionalista". En cap de les dues ocasions surtí elegit. El 1932 mor cristianament a Madrid, en el "Hotel Alfonso", la matinada del dia 12 de desembre. El dia 4 són traslladades amb tren les seves despulles a Barcelona on, en arribar-hi, els organitzadors del seu trasllat van fer passar les despulles pel Carrer Casp, on hi havia el "Teatre Novetats" (teatre dels seus èxits).

Allà hi havia la Banda Municipal de Barcelona que va interpretar "Los Bohemios". Després el van traslladar al Palau de la Música Catalana, on va quedar instal·lada la

seva Capella Ardent. Va estar-hi 24 hores. Va desfil·lar per davant del seu cadàver molta gent. Sobre la seva caixa van posar-hi una bandera catalana i, al seu costat, l'ensenya de l'Orfeó Català. L'endemà es van celebrar els funerals i es va cantar "L'Emigrant". Seguidament l'enterrament, presidits aquests actes pel President Francesc Macià, amb frac i barret de copa, junt amb els seus Consellers.

El 1933, després de tres mesos de la seva mort, l'entitat local "La Sardana" va fer-li un homenatge; va prendre part en l'acte, entre altres, el Mestre Joan Longueres.

El 1934, benedicció de l'ensenya de l'entitat "La Sardana". En va ser la padrina la vídua del compositor.

El 1971, els Amics de les Arts van fer-li un homenatge amb un concert ofert per l'Orfeó Laudate a l'Església Parroquial de Sant Pol. Es va cantar "El cant de la Senyera", "La Balanguera", "L'Emigrant" i "L'Empordà" entre altres. Era el dia 11 de setembre. (Aquell dia vam tenir problemes amb la policia; recordeu que encara som a l'any 71).

FOTO: PERE SAULEDA

Casa del Carrer Nou, núm. 28 on visqué el Mestre Vives.

Obres

Va fer 3 òperes: "Artús", "Colomba" i "Maruxa".

Va compondre 94 Sarsueles, les més conegudes: "Los Bohemios", "La Generala", "La Villana" i "Doña Francisquita". També moltes sardanes, per a nosaltres la més important és "Matinada Santpolenca".

Va fer també diverses operetes i revistes.

Jaume Martí i Valls
"Monteis"

El Sindicat Agrícola de Sant Pol de Mar. Segona part: els anys de la consolidació (1932-1936)

Durant el període comprès entre els anys 1932 i 1936 el sindicat agrícola de Sant Pol arribà a la seva maduresa d'edat. El 1932 havia aconseguit inaugurar -tal com vàrem veure a l'article anterior- el seu edifici propi, i també durant aquest any s'exportà la màxima quantitat de patates primerenques de tots els anys vint i trenta. Per altra banda, el 1932 s'aconseguí passar dels 120 associats, concretament 121¹, i ja poc més augmentaria aquest número fins al decret de sindicació obligatòria del 14 d'agost de 1936 ja en plena guerra civil. El 1935 s'arribaria als 126 associats.

Però l'any en què s'entrà en el període madur -el 1932-, fou precisament l'any en què el principal producte que tractaven els sindicats del Maresme entrà en crisi. Hi havien dues causes principals que provocaren l'entrada a una fase crítica de les exportacions de patates: per una banda la crisi econòmica mundial que havia esclatat el 1929 provocà l'establiment de mesures altament proteccionistes per part dels principals països importadors de les nostres patates: Anglaterra principalment, però també França i altres països europeus nòrdics; per altra banda la competència d'altres comarques i regions productores d'aquest tubercle -principalment el País Valencià i Andalusia- havia anat augmentant al llarg dels anys vint i el 1932 entre tots col·lapsaren el mercat, ja prou restringit per les mesures proteccionistes. Si, doncs, el 1932 s'arribà a la xifra rècord d'exportacions de patates amb 98 mil tones enviades des de Catalunya (61 mil de les quals sortiren de la nostra comarca), el 1934 la xifra havia davallat fins a les 39 mil, donats els mals resultats econòmics de les dues campanyes anteriors. El 1935 hi hagué una lleugera recuperació -51 mil tones-, però la darrera campanya abans de l'esclat de la guerra al 1936 tornà a davallar la xifra fins a 45 mil².

Pel que fa a les xifres estrictament santpolenques sabem que el 1932 sortiren cap a l'estranger més de 800 tones de patates tendres i que el 1935 la xifra fou de 558 tones que ompliren 61 vagons sencers de tren. I si bé aquesta quantitat es pot considerar menuda en comparació per exemple amb Mataró, que era el més gran productor d'aquest tubercle -5.158 tones aquell any 1932-, Sant Pol era una de les poblacions de la comarca el sindicat agrícola de la qual controlava més proporció de la producció produïda dins el seu terme municipal. Des del 1932 totes les operacions d'exportació de patates produïdes pels socis foren controlades pel mateix sindicat. El 1935, 346 tones de les 557 que es carregaren a l'estació de Sant Pol -un 62%- foren facturades a nom del sindicat, el qual tenia assignat un número -el 2.670- en el Registre d'Exportadors de la Direcció General de Comerç i Política Aranzelària. Les 221 tones restants cal pensar que correspondrien al principal comerciant i exportador de Sant Pol en Josep Tió i Mas. En Tió -que tenia representants també a Canet, Pineda, Sant Cebrià i Sant

Isclé- fou dels pioners de la comarca en l'exportació de patates i verdures a l'estranger. Durant la campanya de la patata ell sol n'omplia un vagó diari. També el Sindicat de Sant Cebrià baixava a l'estació de Sant Pol a carregar els vagons destinats a l'exportació³. El 1935, pel que fa al nombre de coves de patates controlats pels mateixos sindicats, el de Sant Pol només fou superat pel de Vilassar de Mar, Premià de Mar, Pineda, Mataró, Malgrat i Argentona. Eren aquests, sens dubte, els de més potencial humà i econòmic de la comarca.

La crisi d'exportacions de patates a partir de 1932 obligà als sindicats del Maresme a diversificar més les seves produccions a base de llegums, verdures i fruites. El de Sant Pol fou un dels primers a orientar l'exportació de pèsols. Aquests se sembraven enmig dels garroferars i de les vinyes. Aquell any 1932 el sindicat n'exportà 130 mil quilos. A més, també exportà 10 mil quilos de tomàquets i 5 mil d'ametlles⁴.

Un altre dels trets característics del sindicat agrícola santpolenc de l'època que estudiem és que va anar imposant la norma de concedir als pagesos crèdit. Es a dir, fiava la llavor i els adobs fins al final de la collita. En quedar, però, a finals d'algunes campanyes alguns pagesos sense poder liquidar el crèdit concedit, s'acordà que tots els gèneres -des de les patates fins a les verdures- que s'enviaven al mercat espanyol fossin controlats pel mateix sindicat, amb llibertat d'enviar els productes als destinataris que preferissin els socis. D'aquesta manera aquest sindicat fou un dels primers a aconseguir que les produccions dels seus associats passessin pel control de l'entitat.

Sant Pol i el seu sindicat es distingiren també per l'aplicació d'una organització mutualista que no per arcaica era poc eficaç. Es tractava de l'anomenat sistema del torna-jornals. Era un pacte de paraula -no estava avalat ni per signatures ni contractes de cap tipus- entre pagesos pel qual es comprometien a substituir el company que es trobés impossibilitat per una malaltia o accident. Un llistat de torn, amb els noms ordenats de tots els pagesos que es comprometien a actuar dins d'aquesta organització mutual, indicava quins havien de ser en cada cas els que havien d'anar a cuidar les terres d'aquell pagès impossibilitat temporalment. Ben segur que aquest sistema havia de tenir uns orígens molt antics. Però el sindicat de Sant Pol tingué cura de mantenir-lo eficaçment almenys fins als anys trenta. El 23 de juny de 1934 la revista *Pagesia* dedicà una exclusiva a explicar aquesta organització mutual santpolenca i arribà a aquesta conclusió: "quan veiem les cares optimistes de tots els agricultors santpolencs, quan comprovem la seva satisfacció de portar a la pràctica aquesta senzilla manifestació de mutualisme, sentim ganes d'escampar a quatre vents aquest bell exemple i recomanar a tots els companys pagesos de Catalunya que l'imitin".

El sindicat de Sant Pol fou un dels fundadors el 1927 de la Federació de Sindicats Agrícoles del Litoral (FSAL), que s'especialitzà en tots els assumptes relacionats amb l'exportació de patates. Era dirigida des de Vilassar i agrupava gairebé tots els sindicats de la comarca i fins algun de fora d'aquesta. Tal com havia

¹ A *El Litoral Agrícola* de novembre de 1932 s'afirmava, evidentment exagerant, que els 121 associats del sindicat representaven "la totalitat, es pot dir, dels agricultors de la localitat". Caldria comprovar-ho amb algun cens de l'època, però crec que la xifra de 121 podia significar al voltant del 60% dels agricultors del poble. Cal pensar que el 1948, quan tots els pagesos estaven enquadrats obligatòriament a les "Hermandades Sindicales de Labradores y Ganaderos", la de Sant Pol comptava amb 200 federats.

² Aquestes xifres les he tret d'*El Litoral Agrícola*, març i agost de 1935 i de *La Maresma*, 30-5-1936.

Totes elles es refereixen a la totalitat de Catalunya. Del Maresme només conec la dada de 1932. Sabem, però, que aquesta comarca exportava durant els anys trenta un 65% aproximadament del total català.

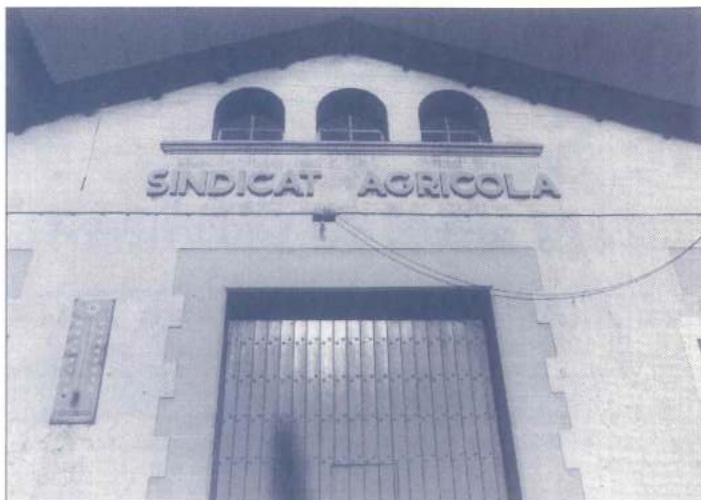
³ Durant els dies més forts de la campanya, que solia ser entre l'abril i el maig, hi podia haver molta competència entre els exportadors santpolencs per repartir-se els set únics vagons que cabien a la tercera via o via morta. Per estalviar a la màquina del tren fer maniobra, aquests vagons solien ser enganxats a aquesta màquina a base d'empènyer-los amb la força dels braços dels mateixos pagesos.

⁴ "El Sindicat Agrícola de Sant Pol" a *El Litoral Agrícola*, novembre de 1932.

dit en la primera part, el sindicat santpolenc no volgué associar-se a cap federació agrícola que pogués distingir-se per tenir un color polític o ideològic concret. Però no dubtà el 1927 a agrupar-se amb altres sindicats més o menys de les seves característiques amb finalitats exclusivament econòmiques. Aquesta Federació comarcal, alhora, fou una de les impulsores de la constitució el 1931 de la principal organització agrícola catalana fins al 1936, la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya. Aquesta arribà a agrupar prop de 500 sindicats catalans. Un d'aquests era el de Sant Pol, almenys fins al 1935. Aquesta Unió va intentar mantenir-se neutral en l'anomenat conflicte rabassaire, que tingué enfrontats durant tota la República -del 1931 al 1936- la Unió de Rabassaires i l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre. Mentre la primera agrupava parcers i arrendataris i tenia per lema "la terra per al qui la treballa", el segon defensava els interessos dels propietaris.

Però, de fet, ni el sindicat de Sant Pol, ni la FSAL ni la Unió de Sindicats Agrícoles van poder mantenir-se totalment al marge del conflicte rabassaire. Perquè aquest fou un conflicte molt polititzat. Tan polititzat com ho estava tota la societat catalana i espanyola en aquells "enfebrats" anys trenta. I dins del mateix sindicat hi havien simpatitzants i fins socis tant de l'Institut de Sant Isidre⁵ com de la Unió de Rabassaires. Per part d'aquesta organització camperola destacava la presència d'en Joaquim Pou, que el 1931 ja era declaradament socialista -conegut en alguns sectors de la comarca pel Lenin català- i que a partir de 1935-36 escalaria molts llocs dins l'estructura organitzativa de la Unió de Rabassaires i de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat. Un dels millors aliats polítics amb què comptava en Pou dins del sindicat era en Joan Villà, que era l'agent delegat de l'entitat. Aquest feia les funcions d'encarregat i administrador. Tant en Pou com en Villà foren empresonats arran de la revolta dels fets d'octubre del 1934. El primer encara romaní a la presó el juliol de 1935. Tinc entès que el sindicat es ressentí de l'absència d'en Villà durant els mesos de la seva forçada absència, flaquejant en l'aspecte administratiu. Aquest fet agreujà la tibantor dins de l'entitat que els mateixos esdeveniments polítics de l'època estimulaven.

Un altre dels fets polítics que portà tensions internes en molts sindicats durant la República fou l'aprovació el 1934 per part de la Generalitat de tres lleis relacionades amb el cooperativisme agrari: la de Bases de la Cooperació, la de Cooperatives i la de Sindicats Agrícoles. Aquestes lleis definien la institució cooperativa (inclosos els sindicats agrícoles) segons els criteris d'igualtat de representació i de vot dels socis i exigien que les entitats constituïdes amb anterioritat a la llei adaptessin els estatuts a les noves disposicions. L'aplicació d'aquesta legislació topà amb la resistència d'alguns sindicats que funcionaven a través del vot proporcional a l'aportació del capital⁶. La falta de documentació del sindicat de Sant Pol -al final de la guerra es cremà tota la documentació anterior al 1939- no ens permet descobrir quina

aplicació en féu d'aquestes tres lleis republicanes aquesta entitat agrària santpolenca.

La manca de documentació tampoc possibilita resseguir l'evolució de les juntes del nostre sindicat. Sé, però, que en Jaume Planiol es mantingué com a president fins al 1935, i que el 1932 tornà a la junta un dels principals fundadors i simpatitzants de la Unió de Rabassaires, en Jaume Bachs, que n'havia desaparegut el 1930. L'última junta que conec d'abans del 1936 és la del novembre de 1932. Aquesta estava formada per Jaume Planiol com a president; Jaume Bachs, vicepresident; Manuel Carreras, tresorer; Joan Rijol Carbonell, secretari; Joan Pera Borrell, comptador; i com a vocals Joan Tarrides, Joan Borrell, Jaume Lleugé i Magi Vidal⁷. Malgrat la vàlua administrativa d'en Joaquim Pou, aquest no estava representat a la junta. Possiblement per raons polítiques. La vegada següent que aquest accedirà a la junta ho farà com president. I serà a començaments de 1936, després de sortir de la presó, i després de la victòria electoral de les esquerres en les eleccions legislatives del 16 de febrer⁸. Desconec, però, si en Jaume Planiol continuà a la junta amb un altre càrrec o si la junta presidida per en Pou estigué composta només per homes d'esquerres, avançant-se al que passaria al juliol d'aquell any en esclatar la guerra.

També seria interessant conèixer si en Pou va intentar federar el sindicat a la Unió de Rabassaires (UR) i desvincular-lo tant de la FSAL com de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya (USAC), que anirien decantant progressivament les seves simpaties polítiques cap a la dreta. La UR s'havia proposat atreure cap al seu si al major nombre possible de sindicats agrícoles catalans. El 1935 canvià els seus estatuts per convertir-se també en Federació de sindicats agrícoles tot intentant fer la competència a la USAC. El 1935 tres sindicats del Maresme simpatitzants amb la Unió de Rabassaires, el d'Argentona, Badalona i la Unió d'Agricultors de Malgrat decidiren fer l'exportació de patates pel seu compte, inaugurant la Secció de Patates Primerenques de la UR⁹. És molt possible que en la campanya de primavera de 1936 s'afegís a aquesta secció el sindicat de Sant Pol un cop que en Pou havia aconseguit el control del sindicat. Seria un control que duraria tres anys justos. Els anys de la guerra civil.

Jordi Pomés Vives

⁵ El 1933 d'aquest Institut hi havia a Sant Pol set socis. Un d'ells era en Manuel Carreras Estol, que fins llavors havia estat la major part del temps tresorer del sindicat.

⁶ Josep Castaño: "Evolució històrica del cooperativisme agrari a Catalunya", Barcelona, 1986.

⁷ El Litoral Agrícola, novembre de 1932.

⁸ A la revista La Terra, el 15-4-1936, p.2, s'informa que en Pou és president del sindicat agrícola de Sant Pol. En aquells moments és quan aquest personatge realitza l'escalada política més important. L'abril del 1936 és escollit membre del Consell Executiu de la Caixa de Crèdit Agrícola Cooperatiu de la Generalitat i membre del Consell Superior de la Cooperació de Catalunya. Un mes després és nomenat vocal de la Comissió de defensa i propaganda de les verdures i fruites

catalanes de la Conselleria d'Economia i Agricultura. En aquest moment aquesta conselleria estava regentada pel comunista Joan Comoreira que compartia militància primer en la Unió Socialista i després en el PSUC -amb en Pou.

⁹ De fet, la secció de compres de la Unió de Rabassaires, que funcionava des del 1924, sempre havia ofert llavor de patata Royal Kidney per als seus associats. El 1932 aquesta secció repartí 600 tones d'aquesta llavor i el 1935 arribà a vendre'n més de 800. Però aquestes quantitats eren molt inferiors a les que manejava la FSAL. El 1935, per exemple, aquesta federació del litoral repartí 6.130 tones de llavor de patata entre els seus sindicats federats, entre ells el de Sant Pol.

anem a rebre els reis

Quina meravella fou la vesprada del 5 de gener. Tots a rebre a SS.MM., tot el poble convertit en un altre, traspasat a un Sant Pol llunyà... Els carrers amples i nets, sens "autos" ni "motos" ni "camions", tot era carrer, tot era màgic. La gent menuda amb els fanalets i les mans fredes d'emoció i fred, els pares com grans infants anaven a veure la tan esperada arribada dels portadors de les més belles mentides... O innocència dels menuts! Quina arribada més bonica dels Reis Mags.

Fou una aparició inoblidable, del llunyà horitzó aparegueren unes espurnes de llums dins el bosc dels garrofers i avançaven lentament cap a nosaltres i, a poc a poc, es feia realitat aquell somni...

Els Reis d'Orient havien arribat al poble més formós i alegre del Maresme.

Moltres gràcies als organitzadors i els prego que per l'any que ve no escatimin esforços per millorar aquests moments.

Núria Anglés

la marxa de sant pau

Un any més, el diumenge després de Sant Pau, hem pogut viure la Marxa que enguany ha arribat a la seva onzena edició.

El dia va resultar immillorable, ja que ens hem mantingut en el número de participants, aquesta vegada han sigut 819. El temps ens ha acompanyat un any més, vàrem coure un miler de botifarres, vàrem repartir 800 croasants i tothom va veure el que va voler.

A la festa final, amb les sardanes, feia alguns anys que no hi veiem tanta gent i l'homenatge als 18 marxadors que han fet les deu marxes d'una manera consecutiva va resultar d'allò més simpàtic.

Els divuit marxadors que quedaran per a la història de la Marxa de Sant Pau són: Manuel Piquera, Montserrat Puigvert, Carme Bailó, Ramon Bartres, Narcís Abio, Carme Brossa, Julià Manzanal, Carme Mola, Conxita Pla, Josep Poch, Amada Puchades, Claudi Puchades, Jaume Tarridas, Eloi Vives, Joaquim Raurell, Josep M Talleda, Núria Anglés i Antoni Buch.

I amb aquestes línies ens agradaria també agrair la col.laboració de tota aquella gent que d'una manera totalment desinteressada fa possible la Marxa, i que la majoria de vegades queda a l'anonimat.

GRÀCIES A TOTS I FINS A L'ANY QUE VE.
LA XII MARXA DE SANT PAU JA S'HA POSAT A CAMINAR...

Text i fotografies: Grup L'Hotel

el centre excursionista de sant pol ja camina

El passat dia 22 de gener de 1995, el Centre Excursionista de Sant Pol va dur a terme el començament d'un ambiciós projecte, que esperem entre tots, consolidar a poc a poc.

Un projecte que té com a principals objectius fomentar l'excursionisme i/o l'alpinisme per tal que la nostra terra sigui degudament coneguda i a l'hora estimada; recórrer també les terres d'arreu del món; estudiar i conservar tota la riquesa que ens ofereix la natura i deixar constància escrita d'aquests treballs formant una biblioteca i arxiu. I al mateix temps promoure l'exaltació dels valors universals com són el bé, el sentit de l'amistat i la superació personal.

I tot això es va posar en marxa l'esmentat diumenge 22, en la que va ser la primera d'una llarga llista de sortides que el C.E.S.P. està elaborant. I per estrenar-se, hi ha res millor que la serralada del Montseny, un indret on molts de nosaltres descobrirem la bellesa de la nostra terra? Ben segur que no.

La resposta de la gent va ser ràpida i contundent, i a les 8 del matí l'autocar d'en Targas, ple de gom a gom, ens va portar fins a dalt del sinuós Coll Formic, punt de sortida de l'escapada. Després de mitja hora de marxa vam arribar al Pla de la Barraca, paratge on aprofitarem per esmorzar. Tot seguit i amb la panxa contenta, vam pujar fins al cim de Matagalls, tot escoltant les explicacions del nostre crack particular en temes mediambientals, en Jesús Gómez. Abans però vam fer una parada tècnica a la Font Freda.

Un cop dalt del cim, per celebrar l'èxit d'aquesta sortida vam fer una xocolatada amb melindros; que amb la companyia del sol, el Pirineu i el fabulós massís de Montserrat va ser brutal! Poc després, vam iniciar el descens cap a Coll Pregón, on vam dinar i vam fer una bona becaina. Cap a les 4 de la tarda emprenguérem el camí que en duria finalment a Sant Marçal. Un cop allí l'autocar ens retornava cap a casa després d'un dia força especial.

Però és ben sabut que una flor no fa estiu, i perquè no dir-ho? Una rosa tampoc fa primavera. I perquè tot això pugui tirar endavant any rera any, el Centre Excursionista us demana la vostra col.laboració, ja sigui aportant suggeriments, queixes o bé fent-vos socis directament. Per tal de que, com hem dit al començament del principi, poguem tirar endavant aquest ambiciós projecte.

Text i fotografia: **Centre Excursionista**

Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 760 04 17
Sant Pol de Mar

**FINQUES
Sauleda**

Carrer Nou, 29
08395 SANT POL DE MAR
Tel. 760 09 16
Fax 760 05 96

Bruguera, 26
08370 CALELLA
Tel. 769 10 12
Fax 760 05 96

concert de nadal

Vau pujar a Sant Pau al concert de Nadal de la coral La Nau? Hi érem mig a les fosques: dels llums de l'ermita només n'hi havia un d'encès, i damunt l'altar, cobert de molsa, hi cremaven tot d'espelmes al costat d'una figura del nen Jesús. A l'hora de començar van aparèixer els nens i nenes de la coral, i la Margarida, després de lloar, amb paraules breus, la bellesa de les nadesles tradicionals catalanes, va començar, ella sola, a cantar-ne una, "La Verge està en cambreta". A mesura que en descabdellava les estrofes, enmig d'aquelles frases musicals com onades que s'acostaven, reculaven i revenien, s'anà creant un ambient de molta pau i la sensació de quedar situats fora del temps. Aleshores l'Anna Bordas va llegir l'episodi de l'anunciació tal com és narrat a la Bíblia, i tot seguit la coral cantà dues cançons que hi feien referència, i durant tot el concert va seguir aquesta alternància entre lectura d'episodis nadalencs i cantada de cançons que hi tenien relació. Em va agradar molt la manera de llegir de l'Anna Bordas i de la Ula, natural i plena de sentit, i sense micròfon: tot es va sentir i entendre molt bé. I de les

cançons, què us diré? Les nostres nadesles tenen un encant tot especial, amb la seva simplicitat, la seva tendresa i el seu bon humor, i les veus dels nens, sobretot si no s'han fet malbé pel contacte amb els grans que els serveixen de model, són netes i molt vives, i els nens s'acostumen a donar del tot a allò que fan. El que vam sentir a Sant Pau no era la perfecció, sinó una cosa molt més interessant: les nostres cançons cantades amb alegria, naturalitat i bon gust. I el silenci?! Què me'n dieu del silenci que se sentia mentre sonaven les cançons i les narracions, i mentre no sonava ni l'una cosa ni l'altra? El públic, amb la seva actitud d'atenció i de respecte, va ajudar a fer créixer el caliu i l'harmonia que respiràvem cada cop més a mesura que avançava el concert. Fins que es va acabar. Semblava que d'un sol buf havíem arribat al final, i que en un instant hi havien tingut cabuda moltes meravelles. Sense pressa, en petits grups, anàrem baixant de Sant Pau, comentant cadascú allò que més l'havia tocat.

Passades les vacances, la coral va dedicar gairebé tota l'estona del primer assaig a comentar el concert de Nadal. Els cantaires van recordar tot allò que més els n'havia agradat, i també van assenyalar aspectes que caldria millorar –referents a la manera de cantar i a la manera d'estar–. Els responsables de la coral vam fer de moderadors i gairebé no vam poder afegir-hi res.

Oriol Romani

FERRETERIA - DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

PINTAT - ESTUCAT
EMPAPERAT
MOQUETA - PARQUET

Abad Deas, 6
Tel. 760 01 18

SANT POL DE MAR
(Barcelona)

sobre la contaminació de les nostres aigües

Al matí del dia 14 de febrer, la comissió de la Taula Ciutadana per a la defensa ambiental de les nostres aigües va tenir una llarga entrevista amb el Fiscal de Medi Ambient de Catalunya, José Pérez de Gregorio. Els temes que vàrem tractar foren:

1/ Denunciar a Resisa com a empresa que causa la contaminació tòxica de Dioxans i Dioxalans als aqüífers de la Tordera.

2/ Acusar a Medi Ambient de la Generalitat de l'evident incompliment de la llei 1138/1990 referida a la reglamentació tècnico-sanitària per a l'abastament i control de la qualitat de les aigües potables i de consum públic.

3/ Acusar a la Junta de Sanejament i a la de Residus per la seva manca d'actuació en el compliment de l'esmentada llei.

4/ Acusar a Sanitat i a Seguretat Social d'emetre informacions incertes i ambigües sobre la qualitat de les aigües, creant, per tant, confusió en l'opinió pública.

5/ Exigir a Sanitat i a Seguretat Social de la Generalitat la presentació pública de l'informe que diu tenir sobre la no perillositat i toxicitat de l'aigua de la Tordera.

6/ Exigir, si no tinguessin aquest informe científic i fiable, analítiques serioses i periòdiques sobre les aigües, i ampliar-les a d'altres possibles elements tòxics d'altres abocaments incontrolats (malauradament la major part).

7/ Demanar a aquelles empreses que aboquen productes no contemplats per la Llei de Residus i per la de la Qualitat de les Aigües Potables, que deixin de fabricar llurs productes

degut a la seva presumpta toxicitat. Per tant, s'ha de considerar que tot producte residual és potencialment tòxic fins que no es demostri el contrari.

La Fiscalia ens va informar de les actuacions que ells mateixos duen sobre el cas de les aigües de la Tordera:

1- Diligències (prèvia denúncia per delictes ecològics) contra Resisa.

2- Diligències contra Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat, exigint la presentació del seu informe tècnico-científic de la no toxicitat dels dioxans i dioxalans presents en l'aigua de la Tordera.

3- Encàrrec a l'Institut Nacional de Toxicologia dels estudis de toxicitat i epidemiologia dels dioxans i dioxalans de l'aigua de la Tordera.

Del resultat de l'entrevista, la Taula Ciutadana arriba a aquestes conclusions:

1/ Que la voluntat de fer complir les lleis mediambientals per part de l'Administració Pública és pràcticament nul·la. Aquesta ineficàcia és argumentada per la competitivitat, l'atur i els beneficis que s'han d'obtenir per part dels propietaris de les empreses generadores de residus.

2/ Que el Cànon de Sanejament és incoherent i alhora un negoci de la pròpia Administració, ja que no es destinen aquestes recursos econòmics per a la millora real de les aigües (les depuradores i potabilitzadores són a la pràctica actuacions de maquillatge).

3/ Que per a l'Administració Pública actual i per als seus governants és prioritari el benefici econòmic de les empreses a la salut i la qualitat de vida mediambiental dels ciutadans de Catalunya.

Josep Gol

representant del GOM a la Taula Ciutadana per a la Defensa Mediambiental de la Baixa Tordera

CoALIMENT

Consolat de Mar, 14 – SANT POL

un nou compromís

El passat mes de gener, l'Agrupació Socialista de Sant Pol de Mar em va elegir candidat per a les properes eleccions municipals.

Vaig acceptar el repte amb il·lusió i orgull per la confiança que els companys i companyes m'han demostrat amb la seva decisió. Aquest fet em fa prendre un compromís seriós i meditat, un autèntic contracte cívic, ètic i moral amb tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes de Sant Pol.

Aquest compromís persegueix una sèrie d'objectius:

-Fer créixer la participació avançant cap a la co-gestió d'equipaments i serveis culturals, esportius, cívics, etc.

-Fer participar activament persones i col·lectius en la formulació d'estratègies i projectes concrets per al futur del nostre municipi.

-Millorar la qualitat dels serveis.

-Avançar en la lluita per la solidaritat, la llibertat, la igualtat i la justícia social.

-Fer que l'Ajuntament sigui promotor de la vida econòmica i la prosperitat, cercant les inversions que garanteixin el major nombre de llocs de treball i el màxim de qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Sant Pol.

-Fer que l'Ajuntament sigui promotor de la vida cultural i associativa del poble que, lluny de dirigismes, col·labori en la promoció d'activitats que enriqueixin el teixit associatiu i cultural del

poble.

-Fer que l'Ajuntament sigui un veritable defensor del medi ambient, evitant la degradació del paisatge i promovent accions perquè tothom prengui consciència medioambiental, pensant molt especialment en l'estalvi energètic i d'aigua, la recollida selectiva d'escombraries, sanejament de les aigües residuals i en la defensa i regeneració del nostre espai natural.

-La millora dels equipaments bàsics de tot tipus (sanitaris, escolars, esportius, culturals i socials).

-Fer que l'Ajuntament sigui l'administració que més bé sàpiga gestionar els impostos dels seus conciutadans. Perquè els diners dels pressupostos municipals sempre han de tornar als ciutadans en forma de serveis i millores urbanístiques.

-Fer de l'Ajuntament la força institucional modèlica per a la recuperació de la confiança dels ciutadans en la política i els polítics a través del diàleg, l'honestedat i l'exigència de transparència en la gestió i el govern dels afers públics.

Per aconseguir aquests objectius, i com que per predicar s'ha de donar exemple, estic obert a la participació i a debatre serenament totes aquelles propostes de progrés que se'm vulguin fer arribar, tant de les diverses entitats com dels ciutadans i ciutadanes de Sant Pol

Francesc León

Cap de llista del PSC a Sant Pol de Mar

LA PIRENAICA DEL MAR

Santi Roca "NEWS"

Test psicomàtic

Creieu vosaltres que és possible que SS.MM. els Reis d'Orient arribin tot "xino-xano" i no amb cavall com ja era tradició..?

Estem forjant el Sant Pol de l'any 2000 quan substituïm la dona marinera per la dona PRESIDENTA..? (Centre Cultural, Amics de les Arts, Associació de Pares, etc.)

És cert que pel maig TV-SANT POL té la següent programació:

de la serie DALLAS, "J.R. in the LEFT REPUBLIC";

del CLUB SUPER TRES, "BLANCA NEUS i el NANS";

d'"INFORME SETMANAL, "The GOSHT-BUSTERS";

de LO QUE NECESITAS ES la flor, "EL REY LEÓN";

Si al País Valencià s'anomena "La Pantanà" a l'afer de la PRESA DE TOUS, és correcte anomenar "La Farolà" a l'afer de la PRESA DE PÈL (pels canvis de bombetes foses al Carrer Nou)..?

Voldrà LA GENERALITAT DE CATALUNYA lloar a algú quan posa en circulació un nou tipus de loteria anomenada "SUPERTOC"..?

Bé, esperem les vostres respostes pel proper ENS.

al servei del poble

Per la marxa de la política a Espanya en els últims anys, ERC ha quedat en solitari com a l'únic partit genuïnament català sense cap lligam als partits de Madrid. No és que Madrid sigui una pesta, però quant més lluny millor.

L'objectiu del nostre partit és la independència de Catalunya, amb una porta oberta als Països Catalans que voluntàriament s'hi vulguin sumar. I ho volem perquè constituïm una unitat cultural i econòmica fruit d'una història ja passada. Som un país complet i ben definit per uns límits naturals.

Els mitjans de comunicació han manipulat molt el nostre missatge criminalitzant l'independència. Des d'aquí volem fer una crida a la pau i al diàleg demanant a la resta de forces polítiques que igualment facin públics els seus desitjos de pau i que no utilitzin el terme "solidaritat" com a crit de guerra desencadenant de les ires contra Catalunya. Afortunadament cada dia hi ha menys joves que volen anar a la mili perquè veuen que arreu als soldats se'ls hi "menja el coco" i els utilitzem per reprimir la població indefensa quan cal. Els que vulguin guerra que se'n vagin a un lloc desèrtic i que es matin entre ells, però que deixin estar als que volem pau.

ERC vol el millor per a tots i cadascun dels pobles de Catalunya desenvolupant aquelles mancances que cada poble té. Així s'aconseguirà un país ferm i agradable. Sovint també cal que aquests pobles col.laborin entre ells per aconseguir que se'ls escolti en temes d'interès comú com poden ser la perillositat del ferrocarril, de la carretera, de les rieres, la portada d'aigües potables, de gas, l'eliminació d'aigües fecals, de residus urbans, etc. Per això cal que als diferents ajuntaments hi hagi persones amb prou amplitud

de mires com perquè no es quedin engegats mirant només el seu poble.

Els d'ERC estem contents perquè al poble s'han fet moltes coses que vam dir. Eren coses necessàries que han representat millores i ens satisfà molt que les nostres idees siguin positives per Sant Pol, així com esperem seguir en el futur estant al servei del poble. Així mateix, hem de dir que hi ha alguns aspectes foscos i algunes actuacions de l'Ajuntament que no compartim perquè també s'ha abusat de la confiança dels santpolencs, i en aquests casos sempre toparan amb nosaltres. Les sorpreses desagradables sovint s'obliden massa aviat tapades per altres actuacions que, aquestes sí, es cuiden prou d'esbombar.

És bo que ens imaginem com voldríem que fos Sant Pol, sense errors i només amb encerts. Segur que moltes coses canviarien.

Pere Roura
ERC Sant Pol.

**SERVEI TÈCNIC
REPARACIÓ RENTADORES
TOTES MARQUES**

Antoni Peix Manent

SANT POL DE MAR

760 24 76

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

C/ Manzanillo, 20
Tel. 760 90 01-760 04 65 / Fax 760 04 35

C/ Nou, 33
Tel. 760 08 58

08395 SANT POL DE MAR

elisabet fàbregas

L'obertura del Museu de Sant Pol, el 18 de març, tanca un cicle i n'obre un altre per a l'Elisabet, que ha estat cap visible d'aquest llarg procés des de dues vessants privilegiades: com president d'Amics de les Arts, i com a coautora del projecte de remodelació del museu. Museu vol dir Sant Pol, i arquitectura, i així és com comencem una conversa que s'acaba més enllà del paper.

FOTO: MARC NAVARRO

L'Elisabet Fàbregas va néixer a Sant Pol fa trenta tres anys. Arquitecte, i mare de la Clàudia, és filla d'un aparellador, en Jordi Fàbregas, i neta d'un mestre d'obres -l'avi Pepitu-. Així és clar, diran alguns. I, en canvi, l'Elisabet explica com va ser va triar el camí més difícil, el camí ral i no l'autopista. Als que vulguin veure-hi més enllà de les aparences no els queda més remei que continuar llegint l'entrevista. Però hi ha més coses. Va desembarbar als Amics de les Arts amb altres amics ara fa cinc anys. Una travessia -no pas un creuer- que va començar com a remitgera i que acaba aquest mes de març, hissant la bandera al port de destí, amb la tripulació i la càrrega sans i estalvis.

Una pregunta curiosa; com vares arribar a ser president d'una entitat com Amics de les Arts? "Una entitat s'ha d'estructurar. Primer se'm va oferir el càrrec de tresorer i secretari, i quan en Jordi Pomés va dimitir em varen proposar el de president. De fet no m'he dedicat mai a ser "el president" com tampoc no s'hi va dedicar en Jordi Pomés, potser perquè la Junta actual dels Amics de les Arts té un punt d'anàrquic en aquest sentit; des que hi som no s'ha arribat mai a la votació: és una mena de democràcia directa".

Heu tingut dificultats per arribar a obrir altre cop el Museu? de quina manera vàreu començar i quins obstacles heu trobat? Posa'ns una mica al corrent de tot aixó?

"El primer tema a resoldre va ser l'obra, el fons del Museu, els quadres estaven descurats i alguns molt afectats pels forts canvis de temperatura de la sala, que tenia sostre d'uralita. Les goteres, els corcs i el mal airejament havien fet la resta. Vàrem decidir que el millor seria consultar experts per tenir algun criteri objectiu de l'estat dels quadres. Vàrem netejar-los com ens varen dir i després els vam fitxar segons el criteri del Servei de Museus de la Generalitat, que ens varen ajudar força. Els que necessitaven una cura urgent varen viatjar a Barcelona, a l'escola d'Arts del llibre i a la d'Arts i Oficis...".

I la qüestió econòmica? Crec que les relacions amb l'Ajuntament d'aquell temps no eren massa fluïdes.

"En bona part varen ser col·laboracions, i contactes d'amistat. Arts del Llibre no va cobrar res per fer les restauracions de l'obra sobre paper. És clar que estàvem limitats, i per aixó des del principi vàrem intentar vies administratives diferents de l'Ajuntament, que llavors -els anys 90 i 91- rebia les nostres propostes de renovar el Museu amb molta fredor. El Museu no era prioritari per a ells en aquell moment. Nosaltres sabíem que Amics de les Arts no podia assumir en solitari aquella nova arrencada i així ho plantejàvem: com la creació d'un patronat que unís museu i biblioteca, i serveis semblants. Però aquell consistori mai no va arribar a escoltar veritablement les nostres propostes. No s'han de carregar les tintes, però va ser així".

Em sembla que vàreu perdre una mica la moral. En la llista d'activitats que heu realitzat hi ha mesos llargs de silenci, només puntuals per alguna fita important, com les lectures de quadres, l'homenatge a Pere Coromines, l'ull de Sant Pau, el drac...

"També hi ha els Sant Joan amb la bruixa, i la participació a la Setmana Cultural, cada any. Bé, el que vull dir és que al principi això és cert, però només en part. De fet vàrem aprofitar aquells moments d'atur tècnic per posar al dia l'entitat i posar-nos-hi nosaltres mateixos. Vàrem recollir la història d'Amics de les Arts per convertir-la en la nostra història i en un projecte de futur que s'ha demostrat que era vàlid.

És clar, d'economia anàvem fluixos; el nostre "capital" era humà, eren els socis -gairebé un centenar des del primer any-, i aviat va ser la pròpia activitat que es va convertir en un "capital", que al final ha comptat molt. En això vàrem ser tossuts: el Museu no ho era tot de l'Entitat; a Sant Pol hi havia un buit cultural i Amics de les Arts era allà per omplir-lo. És el que s'anomena el "teixit social", el que dona vida a un poble; la gent que es belluga coordinadament per construir coses".

Construir és una pareula molt teva, que deus fer servir sovint. Com valors el resultat de les obres que s'han fet al Museu?

"Molt positivament: perquè ha estat una obra projectada en equip, i perquè el resultat final ha estat una sala adequada a l'ús cultural però també al seu entorn. És un espai més per a Sant Pol".

En aquest cas t'has desdoblant, has fet el paper d'arquitecte i de client al mateix temps. Digue'm què creus que és un Museu. Com ha de ser?

FOTO: NÚRIA NAVARRO

Dues generacions participen en un mateix projecte museístic i cultural a Sant Pol de Mar.
"Potser els joves no s'apropen als Amics de les Arts perquè creuen que és un grup molt tancat, però no és així, i voldríem tenir gent més jove amb nosaltres"

"És una capsula. Una caixa de cabdals, com diu l'arquitecte Alejandro de la Sota. És una porta, i un cop a dintre hi és tot: els llums, els quadres, els objectes... Com a arquitecte observes des de fora la situació -observes i aprens-; després ho analitzes i fas una proposta que contrates amb el client. En el cas del Museu de Sant Pol hi havia una exigència molt alta i una persona sola mai no hauria pogut arribat a les solucions

FOTO: MARC NAVARRO

que s'han trobat. Cal dir que en general, hi ha una manca general de comprensió de l'espai. A un terreny petit es freqüent que se li demani que hi càpiga una gran casa, amb la seva piscina, el jardí..."

És a dir, que l'arquitecte pot arribar a fer una funció social d'educador d'aquest concepte d'espai. Tu ho pots saber bé, això, perquè no vares arrelar a l'arquitectura sense esforç. És així?

"Sí. Quan estudiava el COU m'agradaven molt les matemàtiques però m'encallava sovint a la geometria, l'estudi de l'espai. L'adversitat mateixa em va donar la solució: l'arquitectura significava entendre l'espai i em permetia entrar en aquest món que desconeixia. Les dificultats sempre han estat un estímul per a mi".

Em sembla entendre perquè estàs amb els Amics de les Arts: us deu haver picat la mateixa mosca.

J.B.

PARLEM AMB L'ALCALDE

novament parlem d'aigua

Francesc Pomés

En el meu comentari de l'ENS núm. 8 parlava del fet que els santpolencs, a diferència de poblacions veïnes, no havíem patit talls d'aigua durant l'estiu passat; ara us parlaré d'un altre "problema" –com veieu ho escric entre cometes perquè no existeix tal problema– sorgit, en bona part, arran d'interessos partidistes. Tots haureu sentit a dir o llegit a la premsa diària que l'aigua procedent de la Tordera, d'on s'abasteixen totes les poblacions de l'Alt Maresme, no és apta per al consum humà. Aquest va ser el primer "toc d'alarma"; però després ja ho varen voler complicar molt més, dient que l'aigua era tòxica, per quan portava productes cancerígens.

El Departament de Sanitat i Seguretat Social, des del primer moment, va desmentir que l'aigua de la Tordera no fos apta per al consum humà, ja que amb diferents anàlisis efectuades, si bé s'hi detectaren uns productes anomenats dioxans i dioxolans, els quals alteren la puresa de l'aigua pel que fa a olor i color, mai no s'ha pogut demostrar que afectin a la salut de les persones.

En una reunió d'Alcaldes celebrada a l'Ajuntament de Calella el dia 17 de febrer, el mateix Director General de Salut Pública, Sr. Lluís Salellas, ens va dir amb contundència que podíem beure aigua de la Tordera tranquil·lament, de tal manera que no cal tenir por de la més mínima conseqüència, i va desmentir rotundament quantes notícies i manifestacions s'han fet en relació a que dita aigua no era apta per al consum humà.

Certament, a l'aigua de la Tordera s'hi detecta, tal com he dit abans, uns productes anomenats dioxans i dioxolans que poden arribar a ser tòxics, però perquè ens fem

càrrec de fins a quin punt arribaria a afectar la salut humana, ens posà el següent exemple: Caldria que una persona begués 2 litres d'aigua diaris durant 4.000 anys per ser-ne perjudicat seriosament. Igualment el Sr. Salellas ens digué que l'aigua clorada que raja de l'aixeta, pel fet d'haver-hi clor, ben mirat també es podria considerar tòxica, perquè el clor és tòxic; però naturalment, amb dosi adequades no perjudica, ans al contrari, fa desaparèixer de l'aigua bacteries malignes i la fa potable. Un altre exemple de toxicitat el tenim a l'aire que es respira a qualsevol metròpoli: és tòxic perquè està impregnat de molècules malignes, i no per això ens passem pels carrers amb mascaretes.

En fi, ja sabem que tot es veu del color del vidre a través del qual hom mira, però crec que quan es tracta de manipular notícies i manifestacions que afecten a la salut de les persones, és imperdonable fer-les públiques sense tenir una base ferma i fonamentada, donat el pànic que pot arribar a causar, a part de les conseqüències de tota mena que se'n poden derivar. Deia al començament que amb això hi ha tingut molt a dir interessos partidistes; s'acosten eleccions i el que convé és fer polseguera, i ja sabem aquell adagi castellà que diu: "A río revuelto, ganancia de pescadores", encara que amb això es tracti de fer un flac favor al poble.

Amb tot, vull remarcar i repetir el que ja deia en un Ban: a Sant Pol no utilitzem aigua de la Tordera i bé ho palesen unes anàlisis que el dia 16 de febrer es varen rebre a l'Alcaldia procedents de la Direcció General de Salut Pública, en els que no s'hi detecta cap producte dels que han provocat l'enrenou que abans he comentat. Aquestes anàlisis estan exposades a les cartelleres municipals. Així doncs, el que tingui set que begui aigua, perquè és el més saludable, i que sigui de l'aixeta.

ÒPTICA CLARAMUNT

serveis

- Examen optomètric.
- Adaptació de tot tipus de lents de contacte amb examens i revisions periòdiques.
- Mesura de la pressió intraocular (prevenció del glaucoma).
- Aparells metereològics, lupes, brúixoles...
- Servei d'audiometria (aparells per a la sordesa).

C. Església, 210 – 08370 CALELLA – Tel. 766 06 93

economia municipal

FINANCES

A l'abril de l'any passat, el comentari que feia l'Alcalde a l'ENS núm. 6, posava de manifest que les finances municipals gaudien de bona salut; prop d'un any després la situació no ha canviat.

I volem ser reiteratius en aquest aspecte per sortir al pas d'un escrit que fa poc va escampar pel poble el Grup Municipal d'Iniciativa per Catalunya, amb l'única intenció de sembrar confusió, afirmant -entre d'altres coses totalment incertes- que "la situació de les finances municipals és lamentable"; que "quan va entrar l'actual Consistori es va trobar un superàvit de 70 milions de pessetes, més 30 milions corresponents a deutors, que es varen cobrar de forma immediata; que "ara, per fer distintes obres, l'Ajuntament es troba sense diners"; que "estem portant l'Ajuntament a un endeutament cada vegada més elevat"; que "les possibilitats impositives estan al límit permès per la Llei", etc. etc. Com hem dit abans, tot això és incert; i si això és així, treieu-ne conseqüències.

Les finances municipals -com més endavant queda demostrat-, continuen tenint bona salut; quan va entrar l'actual Consistori, no va trobar 70 milions de pessetes, sinó uns 115 milions i els deutors, -principalment per llicències d'obres-, no devien 30 milions, sinó uns 10 milions que, certament, amb l'ajuda del Regidor d'Urbanisme d'aquell moment, es varen cobrar; per fer les obres que actualment es porten a cap, més les projectades, l'Ajuntament té diners més que suficients per pagar-les. Cal dir que l'Ajuntament de Sant Pol de Mar és el menys endeutat de tota la Comarca; segons la Llei, la càrrega financera podria arribar a un 25% dels recursos liquidats, sense necessitat d'autorització superior, i la realitat és que no supera el 3%, i aquesta diferència representa centenars de milions de pessetes; i les possibilitats impositives no estan al límit ni molt menys, sinó que, en aquest aspecte, encara queda molt camp per córrer.

Finalment, us farem una ressenya de com estan

els números:

Quan vàrem entrar a l'Ajuntament vàrem trobar als comptes corrents 115 milions de pessetes, més els 10 milions que vàrem cobrar d'immediat, per tant, tal com s'ha dit, són 125 milions en total. Però també és cet que vàrem trobar molts deutes, tants com:

I.T.S. (impost de l'aigua)	22.000.000
Arquitecte Municipal	7.000.000
Aparellador Municipal (Benet Vila)	2.200.000
Ajuntament de Canet (tract. deix.)	4.000.000
Leiro, resta Parc Litoral	1.500.000
Rescat Xarxa d'aigües, resta	10.000.000
50% obres Escorxadador (pagat Aj.)	2.250.000
TOTAL	48.950.000

Per altra part, de la legislatura anterior restaven pendents d'execució immediata un seguit d'obres i projectes, i per tant, els diners per fer-ne front, estaven reservats i computaven en el saldo dels 125 milions abans esmentats.

Dites obres eren:

c/ Abat Deas (import pagat per l'Aj.)	4.500.000
c/ de la Urb. El Farell (import pagat per l'Aj.)	3.000.000
c/ accés Pl. S. Cristòfol (import pagat per l'Aj.)	7.000.000
Portada d'aigües des del Pou Carbonell amb canonada i dipòsit nous (import pagat per l'Aj.)	25.000.000
TOTAL	39.500.000

Més l'import abans detallat	48.950.000
-----------------------------	------------

TOTAL GLOBAL	88.450.000
---------------------	-------------------

Per tant, és evident que si tots aquests pagaments pendents, més les obres d'immediata execució, s'haguessin fet i liquidat abans d'entrar nosaltres, els diners que hauríem trobat als comptes corrents pujarien 36.550.000 pessetes.

Doncs bé, i per acabar, sapigüeu amics santpolencs, que el saldo de caixa en aquests moments, és de 55 milions de pessetes -aquí no s'inclouen els 68 milions que l'Ajuntament cobrarà pels solars dels habitatges de protecció oficial-; crec, per tant, que és d'una evidència total que els diners de l'Ajuntament s'han administrat i s'administren, amb el màxim rigor i seny. Aquesta és la pura veritat, qualsevol altra versió és falsa i tendenciosa.

El responsable de les Finances Municipals

jovent actiu

Les propostes d'activitats que ofereix la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament de Sant Pol continuen tenint una molt bona acceptació.

Des que el darrer ENS va sortir al carrer, val la pena destacar la celebració del Casal de Nadal, amb la participació d'uns 60 nens i nenes en edat escolar. Entre el 23 de desembre i el 5 de gener es van fer activitats molt variades en tres grups diferents: sortides a la muntanya, activitats a la Sala Polivalent i al mateix Poliesportiu.

Com sempre, el Consell Municipal de Joventut se'n va fer càrrec de l'organització de la revetlla de Cap d'Any a la Sala Polivalent. Durant els dies de Nadal, a Ca l'Arturo es van recollir joguines per aconseguir que cap nen es quedés sense joguina el dia de Reis.

El mes de gener va començar amb un taller d'Enquadernació que va resultar molt interessant pels dotze alumnes que s'hi van inscriure. Al llarg dels tres dissabtes que va durar, van tenir ocasió de provar de fer una carpeta, una llibreta, i també de conèixer les tècniques d'estampació de papers. La gent va sortir molt contenta, tot i que per les necessitats de l'activitat, van trobar a faltar un espai més gran.

Pels volts de Sant Pau, el Consell Municipal de Joventut va organitzar una jornada de Jocs de Cucanya per a la canalla a la Plaça de la Punta. La música i els jocs van ser els protagonistes, amb tot tipus de curses, caramels, globus... Els prop de cinquanta nens i nenes que s'hi van acostar s'ho van passar d'allò més bé.

També per Sant Pau, els alumnes del taller de pintura a l'oli de Ca l'Arturo van tenir ocasió de presentar en societat la seva obra. Des del 21 de gener i fins el 5 de febrer, la sala d'exposicions de l'Esplai va acollir una selecció de les obres que, sota la direcció del mestre Dídac Raurell, han anat fent al taller els alumnes: Carme

Bessé, Carme Vives, Jaume Martí, Joan Figueras, Joaquim Guirado, Jordina Tió, Josep Lluís Aznar, Marta Frigola, Mireia Gassull, Pascual Acien i Pepita Esteve.

Per no deixar de banda la cultura, el Consell Municipal de Joventut ha organitzat una sortida al teatre que es va fer el passat 5 de març. 56 santpolencs i santpolenques van omplir l'autocar contractat i, pel preu de 2.500 pessetes, van baixar a Barcelona en autocar i van anar al Teatre Victòria a veure una representació de l'obra "T'odio, amor meu", a càrrec del grup Dagoll-Dagom.

Cal destacar també l'èxit del curs d'Educadors del Lleure que s'està fent a Ca l'Arturo des del passat 11 de febrer. Una vintena de participants en treuen profit. I abans d'acabar dir també que ja s'han acabat les obres que es feien a Ca l'Arturo, i que han permès guanyar espai ampliant una de les sales existents i afegint-ne una més per a altres activitats.

JOVENTUT

III dotze hores d'esport escolar

El proper 30 d'abril de 1995 el Pavelló Poliesportiu del nostre poble tornarà a acollir, per tercer any consecutiu, les Dotze hores d'Esport Escolar. Des de les nou del matí i fins a les nou del vespre, les pistes del poliesportiu s'ompliran dels escolars que s'hagin inscrit per participar en aquesta especial festa de l'esport.

Les regidories d'Esport i Ensenyament de l'Ajuntament de Sant Pol esperen que molts escolars de Sant Pol i Sant Cebrià s'inscriguin a les competicions. Ho poden fer tots aquells que estiguin fent des de primer d'ensenyament infantil a vuitè d'EGB.

Les inscripcions es poden formalitzar al Col·legi Públic Sant Pau, demanant per la Sra. Encarna, o al Punt

d'Informació Juvenil de Ca l'Arturo, demanant per la Srta. Marta. L'últim dia per fer la inscripció, que és totalment gratuïta, és el DIVENDRES, 21 D'ABRIL DE 1995.

Per portar a terme aquestes jornades esportives l'Ajuntament compta amb la col·laboració del C.P. Sant Pau, Monitors At. C. Sant Pol i Monitors Basquetbol Sant Pol.

ESPORTS

treballant pel medi ambient

MEDI AMBIENT

El Consell Municipal de Medi Ambient continua fent una tasca regular de seguiment de les activitats que es desenvolupen al poble en defensa del medi ambient. A les dues primeres reunions de l'any, les corresponents als mesos de gener i febrer, la campanya de recollida selectiva que ha posat en marxa l'Ajuntament ha estat un dels temes que més temps ha ocupat.

En aquest sentit, al CMMA s'ha parlat del nou abocador de runes urbanes que aviat funcionarà convenientment vigilat per l'Ajuntament, de l'enquesta que està fent la Generalitat per conèixer els envasos que fan servir els pagesos per poder organitzar la seva recollida, així com es va demanar al Sr. Terrades que establís un horari perquè els comerços prepararessin els

cartons per a les seves recollides. Aquests dies s'ha realitzat una enquesta per conèixer el grau de participació dels comerciants a la campanya de recollida selectiva, i el Consell va acordar fer un seguiment de l'evolució del pes de les escombraries recollides per tal de conèixer la incidència de la campanya. El Regidor Joan Xumetra informà al Consell de la bona marxa del projecte de restauració de la Riera, donat que el Departament de Medi Ambient s'ha compromès a subvencionar el total de l'obra.

Altres temes tractats a les reunions han estat els problemes sorgits a la comarca per la qualitat de l'aigua de la Tordera, la visita que farà a Sant Pol l'Àmbibus (Aula Mòbil d'Educació Ambiental) dels dies 6 al 9 de juliol, així com de les negociacions que s'estan portant a terme perquè Sant Pol s'incorpori a l'Associació de Defensa Forestal (ADF) de Vallalta, de la qual són membres Sant Cebrià i Sant Iscle.

fem recollida selectiva?

La Regidoria de Medi Ambient va encarregar a l'objector de consciència que hi ha treballant a Ca l'Arturo la realització d'una enquesta per tal de conèixer de quina manera fan ús els comerciants de la vila del servei de recollida selectiva preparat per l'Ajuntament.

En total, s'han entrevistat vint-i-dos establiments de Sant Pol, principalment del centre de la població. Les respostes han estat les següents: A la pregunta de si coneixien la problemàtica de les escombraries a la nostra població, el 59% va assegurar que sí la coneixia, un 27% no coneix el tema, mentre el 14% restant va reconèixer que sabia que hi ha hagut un canvi de destí de les escombraries del poble, però no sabia que això tingués relació amb els increments en els rebuts de l'impost municipal corresponent.

La major part dels comerciants entrevistats (un 91%) es van mostrar partidaris dels programes de recollida selectiva, un 4,5% no li donava massa importància, i la resta, altre 4,5% va considerar que no era just que uns fessin l'esforç en benefici de tots, si alguns altres no ho feien. A la pregunta més concreta de si ells feien la recollida selectiva, el 68% va assegurar que sí participaven de la campanya, indicant que sobretot ho fan perquè els hi passen a recollir per l'establiment els cartons, etc. El 32% restant va confessar que no hi participaven, i van donar diferents raons:

-per la distància que hi ha fins als contenidors, que dificulta el transport del, moltes vegades, important volum de caixes que podrien abocar;

-per l'horari, acaben massa tard per anar fins als contenidors (és el cas dels vidres als bars);

-per la incompatibilitat dels seus recursos amb els contenidors especials, donat que a vegades les deixalles són massa grans per deixar-les dintre del contenidor.

La darrera pregunta de l'enquesta proposava als comerciants donar suggeriments per millorar la recollida selectiva, i les seves propostes han estat:

-que en el cas dels comerços, l'Ajuntament estableixi un servei de recollida a domicili, de manera que els establiments no hagin de desplaçar-se. Això facilitaria la tasca i faria que més gent participés;

-incrementar el nombre de contenidors, sobretot al centre del poble, i estudiar la manera de recollir també els envasos de plàstic;

-mirar de trobar contenidors apropiats per acollir també deixalles de gran format;

-una altra proposta anava per la via de treure els contenidors del casc urbà i concentrar-los en un punt a les afores, per tal de treure els problemes estètics, de brutícia i de soroll que provoca la seva presència.

De moment, l'objector de medi ambient continua controlant l'ús dels contenidors i avisant les empreses que s'ocupen del seu buidat quan fa falta. Mica en mica, són cada dia més els que en fan ús.

Regidoria de Medi Ambient

potenciar sant pol

El Consell Municipal de Turisme està treballant de valent de cara a la propera temporada turística. En principi, ja podem veure a Ca l'Arturo els primers resultats: l'Oficina d'Informació Turística és un fet, i la campanya "Benvinguts a Sant Pol a tothora" també.

En les darreres reunions, els temes més importants que s'han tractat han estat la confecció d'un catàleg turístic de Sant Pol, el projecte del qual ja s'està fent, la senyalització per indicar la ubicació de l'oficina d'informació turística i dels hotels de la població i de la necessitat de potenciar la Fira de Sant Pau, que tant d'èxit va tenir en la seva darrera edició (la va visitar la Subdirectora d'Artesania de la Generalitat, col.laborant a "prestigiari encara més aquesta mostra local").

Per últim, cal afegir que l'Ajuntament de Sant Pol, gràcies a la informació d'un particular, ha comprat en una subhasta a Madrid uns pergamins molt

antics referents a la història de Sant Pol i Sant Pau, que estan escrits en llatí i es volen fer traduir. De moment, el seu estudi de detall està pendent del resultat d'aquesta traducció. i S'està treballant en l'edició d'un fulletó en tres idiomes explicant la història de Sant Pol.

COMERÇ I TURISME

FOTO: PERE SAULEDA

millores a l'administració municipal

En aquesta legislatura, la tasca principal que l'equip de govern es va imposar pel que fa al funcionament de les oficines municipals va ser dotar-les d'una xarxa informàtica que permetés actualitzar les dades municipals i tenir-les sempre al dia. S'ha instal·lat un ordinador central amb 8 PC connectats, i cinc impressores.

Gràcies a la bona col.laboració dels treballadors municipals, aquesta inversió ha permès agilitzar totes les feines administratives que estaven retardades. S'han informatitzat el padró d'habitants, l'abastament d'aigua, la comptabilitat, els pressupostos, el registre de factures, el pagament de talons, la correspondència, les actes, citacions i altres comunicacions. També ha permès una connexió directa amb La Caixa de Pensions per controlar, dia a dia, els comptes municipals.

A més, i de cara a una millor gestió de personal, s'ha instal·lat un rellotge per controlar l'horari dels

treballadors municipals, i s'ha establert un conveni col·lectiu amb el conjunt dels empleats de l'Ajuntament. La incorporació de la informàtica a les tasques municipals ha permès alleugerir la feina i alliberar una persona que ha estat destinada a fer les feines administratives del Jutjat de Pau. Per millorar el seu funcionament, el Jutjat s'ha traslladat a Ca l'Arturo, per donar-li més amplitud i seguretat, i se l'ha dotat també d'un aparell informàtic. Amb vistes al futur, hi ha la previsió de que el personal de l'Ajuntament es faci càrrec de totes les tasques de recaptació dels tributs municipals, que ara cobren les oficines de recaptació de la Diputació de Barcelona. Si aquest projecte es porta a terme, estalviarem en els costos de cobrament, tindrem una informació més actualitzada sobre els cobrament i evitarem errors que actualment es produeixen, a més de vigilar de més a prop els morosos

Joan Xumetra
Regidor

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

vells projectes

URBANISME

En el Ple del passat 24 de febrer es van aprovar les condicions del concurs per adjudicar les obres de la primera fase d'urbanització del carrer Balmes. Aquest projecte, molt reivindicat pels veïns afectats, inclou l'enllumenat públic, les voreres i l'asfaltat del carrer. En total, un pressupost de sortida que supera els 13 milions de pessetes. Està previst que a finals de març s'adjudiquin les obres i comencin per l'abril. Un altre projecte que comença a caminar és el polígon Industrial de La Riera. En el Ple del 24 de

febrer es va aprovar també de forma provisional el Pla Parcial Sector 1 del Pla General d'Ordenació Municipal, anomenat "Zona Industrial". Ara s'està treballant en el projecte d'urbanització, que podria desenvolupar l'Incasòl. De moment, Acesa ja ha construït un pont que connecta els dos marges de la Riera i que estalviarà uns 40 milions al projecte final.

A més, aquesta primavera tindrem ocasió d'estrenar alguns dels projectes en que la Regidoria d'Urbanisme ha estat treballant aquests darrers mesos: la Plaça de l'Estació, la Plaça d'Anselm Clavé, i el nou Tennis.

podem prescindir de la Tordera

SERVEIS

Tots sabem que l'aigua és una de les riqueses més preuades d'arreu. La nostra preocupació des del començament de la legislatura ha estat vetllar perquè mai ens manqués, especialment els mesos d'estiu, que és quan més es necessita i més se'n consumeix. L'estiu passat, amb una sequera força considerable, vàrem poder resoldre l'abastament sense problemes, complementant amb aigua de la canonada de la Tordera. Però donada la nostra privilegiada situació, en què fent noves captacions podríem disposar de més cabdals, vam decidir perforar dos pous, a més dels dos que ja tenim, al pati de les escoles, decisió que es va prendre degudament assessorats per especialistes. D'aquesta manera hem obtingut un cabdal de 130.000 litres/hora, el que comporta poder disposar d'aigua tots els mesos de l'any sense necessitat de recórrer a la de la Tordera si no és en casos extrems.

A més dels pous esmentats, també hem fet una nova canonada des dels pous fins el dipòsit nou, que ja vam construir l'any passat, amb una capacitat d'un milió de litres. Les obres de la nova canonada, d'1,9 quilòmetres de longitud, ens han servit també per instal·lar una nova línia d'electricitat al nou dipòsit, amb 10 quilowats de potència.

És cert que el cost total d'aquesta obra pujarà bastants diners, calculem que entre 14 i 15 milions de pessetes, tot i que la fan els mateixos treballadors de l'Ajuntament, excepte la perforació dels pous, que està a càrrec d'una empresa especialitzada. Si es fes d'altra manera costaria molt més. Tot i el cost, ho donem per bo perquè es tracta de millorar el servei d'abastament d'aigua. I no hem d'oblidar que procurarem buscar les ajudes pertinents perquè el cost per part de l'Ajuntament sigui el mínim possible.

Si algú té interès de conèixer amb més detall tot el projecte, estic a la seva disposició per donar-li les explicacions que cregui oportunes.

Atilà Agustí Virmes. Regidor de Serveis

avisos de sanitat i serveis socials

Sanitat

Recordar que hi ha a disposició de tot propietari de gos, unes bosses de paper per a la recollida dels excrements dels gossos de la seva propietat.

S'han posat a totes les cartelleres municipals els resultats de les anàlisis d'aigua fetes pel Departament de Sanitat de la Generalitat on hi poden veure que els resultats de les mateixes confirmen la total potabilitat de l'aigua de Sant Pol i la inexistència de dioxans.

A partir del mes de març el Dr. Rafael Guzman, farà el servei de pediatria al consultori els dilluns, dimecres

i divendres de 9 a 11.

Canvi d'administratiu al consultori: el Sr. Jaume Proietí és traslladat a Ciutat Badia i a Sant Pol hi és destinada la Sra. Oris Gavin.

Benestar Social

A partir de març l'oficina de Benestar Social quedarà fixada al c. Ignasi Mas Morell, 12, baix, l'horari serà l'actual i els dies de visita els mateixos, dilluns i dijous de 9 a 2 hores, prèvia cita demanada a l'Ajuntament.

Curs d'educadors de lleure

Ca l'Arturo acull un Curs d'Educadors en el Lleure que imparteix L'Escola Mirall a petició de la Regidoria de Joventut. Vint alumnes s'han inscrit al curs, que té previst acabar el dia 3 de juny. Es desenvolupa els dissabtes al matí, entre les 9 i les 15 hores.

Les matèries teòriques s'imparteixen a l'aula de Ca l'Arturo, i les més pràctiques, com excursionisme i acampada, orientació, meteorologia i astronomia, tècniques d'aire lliure, etc., s'han fet a la Casa de Colonies de Sant Iscle, Can Bosch.

A més d'aquestes, al curs també s'estudia dinàmica de grups, pedagogia, metodologia educativa, psicologia evolutiva, tècniques audiovisuals, psicopedagogia del joc, jocs, educació ambiental, expressió dinàmica, música i animació, expressió plàstica, infraestructura educativa, primers auxilis, prevenció d'incendis, educació en la solidaritat...

El curs dona accés a l'obtenció del títol oficial i pretén intensificar la consciència de la tasca d'educador i el que això suposa respecte a l'actuació amb els infants.

Nova junta al Centre Cultural

L'assemblea del Centre Cultural que va tenir lloc el passat 5 de febrer va escollir una nova junta. Els seixanta socis reunits, bastants més dels habituals en aquestes reunions, van escollir una junta formada per Lídia Ginesta, Joan Piqueras, Francesc León, Josep Mestres i Josep Maria Puigvert. Alhora de tancar aquesta edició encara estava pendent designar els càrrecs de cada un dels membres de la Junta.

Gestions per millorar les comunicacions amb la Policia Municipal

L'Ajuntament està tramitant el permís per a la utilització d'una freqüència homologada de ràdio que permeti dotar els membres de la Policia Municipal d'uns aparells de ràdio adequats. A més, està previst muntar un nou repetidor al dipòsit de la cota 150, per tal de cobrir les zones que ara queden en ombra i aconseguir que les patrulles rebin sempre les trucades que els hi fem. A més, està previst també dotar la patrulla de telèfons inalàmbrics amb un radi ampli de recepció, de manera que les trucades puguin ser rebudes als cotxes de la policia amb suficient nitidesa.

BAN

**Santpolencs i estadants de la nostra vila
Per un Sant Pol més ordenat i segur,
més net i tranquil,
us encarim:**

Respectar totes les senyals de circulació.

Recordar que les tardes dels dissabtes, i vigílies de festa i dies festius es tancaran al trànsit de vehicles els carrers C. del Mar i C. Nou.

No oblidar que la neteja és, essencialment, obra de tots.

Que les papereres serveixen per als papers.

Que els sorolls molesten sempre, però de nit, indignen.

Que els gossos abandonats o sols pels carrers són un perill.

Que les escombraries no han de deixar-se al carrer abans de 2/4 de 10 del vespre i MAI ELS DISSABTES.

Per a les urbanitzacions de Can Pi, Morè, i Can Pou, que sols els dilluns, dimecres i divendres es recullen les brosses a la seva zona.

I per a les urbanitzacions de Can Balmanya, Farell Parc, Torre Martina i Roques Blanques, que els seus dies de recollida són els dimarts, dijous i diumenges.

Que el telèfon de la Policia Municipal és el núm. 760 05 19

I que per aconseguir plenament les finalitats apuntades, que creiem són necessàries i desitjables per a la gran majoria, farem tot el que calgui i estigui a les nostres mans.

AJUNTAMENT DE SANT POL DE MAR

AJUNTAMENT DE SANT POL DE MAR

1995

Calendari per al pagament dels tributs municipals

Impost sobre vehicles de tracció mecànica.

Del 30 de gener al 31 de març.

Impost sobre béns immobles de naturalesa urbana.

Del 7 d'abril al 9 de juny.

Impost sobre activitats econòmiques.

Del 8 de setembre al 10 de novembre.

Impost sobre béns immobles de naturalesa rústica.

Del 8 de setembre al 10 de novembre.

Altres tributs.

Del 26 de juny al 31 d'agost.

**Oficina de l'OALGT més propera al seu domicili
Oficina del OALGT més pròxima a su domicilio**

Oficina de Canet de Mar: Pl. Grabiell Macià, 1
Tel. 795 47 33

FOTO: PERE SAULEDA

Sant Pol fa un homenatge als seus pescadors

El passat 12 de febrer els pescadors de Sant Pol van rebre un homenatge del seu poble, per la importància que la seva activitat va tenir a la vida del poble al llarg de la seva història.

Aprofitant que Aleix Puig va regalar al municipi la seva barca de pesca, l'Ajuntament va creure oportú emplaçar-la en un lloc públic on fes memòria a tothom de la importància i transcendència que per a Sant Pol ha tingut l'activitat pesquera. Es va escollir el parc del litoral, ben a prop de la platja on abans varaven tantes barques, com el lloc idoni on instal·lar aquest monument recordatori, i es va aprofitar el dia de la inauguració per retre un homenatge als pescadors que encara queden al poble.

Sant Pol ha estat fins fa poc un poble eminentment pescador. A principis de segle al nostre poble treballaven uns dos-cents pescadors, i molts d'ells compaginaven aquesta feina amb el treball al camp. A la nostra platja varaven entre 14 i 18 barques, que solien sortir a mar amb 7 o 8 remitgers cadascuna. A la tarda, en tornar les barques, la platja de Sant Pol era punt de trobada de molts veïns del poble i de gent de fora que venien a comprar a la subhasta del peix.

La festa organitzada per l'Ajuntament en el seu homenatge va comptar amb una bona participació. A més del descobriment d'una placa commemorativa de la festa, de la benedicció del monument i de les paraules de l'Alcalde als assistents explicant el motiu de la reunió, el Cor de Germanor ens va delectar amb una cantada d'havaneres i es va oferir un pisolabis per als assistents.

Un nou diari al Maresme

El passat 2 de febrer va començar a sortir diàriament el Punt Diari del Maresme, que ofereix als seus lectors informació de la nostra comarca. Volem aplaudir la nova iniciativa de comunicació. En Jordi Pomés, veí de Sant Pol i col·laborador de l'ENS, n'és membre del Consell Editorial i col·laborador quinzenal.

Conferència sobre educació

Jordi Galí, el president de la Societat Catalana de Pedagogia, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, va visitar Sant Pol el passat 24 de febrer per oferir una conferència a la Sala Polivalent. Sota el títol "Pares i fills, mestres i alumnes", ens va parlar sobre les dificultats en les relacions entre grans i menuts en l'època escolar..

Carnaval'95

A l'hora de tancar aquesta edició de l'ENS s'estava celebrant el carnaval i no hem pogut recollir cap fotografia. Però sí podem explicar que el programa organitzat per la Comissió de Carnaval va ser tot un èxit, i com sempre, el dinar al carrer Nou, que es va fer el 26 de febrer després de la cercavila, va ser l'acte més divertit. Per aquests dies ens queda el Xou, que es farà els dies 17, 18, 19 i 26 de març

El Gas a Sant Pol, en estudi

Aquestes darreres setmanes membres del Consistori han mantingut reunions amb directius de Gas Natural, l'empresa que porta el gas ciutat a molts domicilis del Maresme. Aprofitant la construcció de la canonada que connecta les xarxes de gas de Canet i Calella, passant pel terme municipal de Sant Pol, l'empresa farà la instal·lació tècnica necessària per tal de possibilitar, quan es decideixi, portar el gas al nucli urbà de Sant Pol.

Mentres tant, l'empresa farà un estudi de viabilitat per saber si seria possible portar el gas fins als domicilis del nostre poble.

Sorteig de les VPO

El passat 11 de març va tenir lloc a l'Ajuntament una Comissió de Govern especial davant notari a la qual es va fer el sorteig i adjudicació als futurs propietaris dels habitatges de protecció oficial que s'estan fent als Garrofers. Es van adjudicar 31 habitatges, 8 de dues habitacions i 23 dels de 3 habitacions, a les famílies que reuneixen les condicions per ser-ne adjudicatari. Les vivendes no adjudicades seran posades a la venda per la promotora, però els compradors hauran de reunir els requisits dels sol·licitants d'habitatges de protecció oficial. A Sant Pol, de les prop de vuitanta sol·licituts presentades, només 31 reuneixen aquests requisits.

XXè Festival de Jazz

El Jazz Galet Club d'organitza aquest any la vintena edició del Festival de Jazz de Sant Pol, una tradició ja a la vida musical del poble. En aquesta ocasió el programa no desmereix en absolut el seu aniversari:

el 25 de març, al Cafè del Centre a 2/4 d'11 de la nit, podrem sentir els sons del Dixie Drac Sextet;

el Centre Cultural acollirà, l'1 d'abril, el concert de la Locomotora Negra, també a 2/4 d'11 de la nit;

i per últim, Oriols Bordas International Sextet serà el grup encarregat de tancar aquesta edició del festival, el dia 8 d'abril, a l'hora habitual, al Centre Cultural.

ACORDS MUNICIPALS

30-12-1994

Adjudicació definitiva de l'obra "Instal·lació d'un Club de Tennis, sector núm. 11 d'espais lliures -el Cassarell- desglossat/fase 6a.

3-2-1995

Aprovació provisional modificació puntual

PGOM -Zona Industrial-

Aprovació Projecte Tècnic "Modificació i ampliació Projecte Bàsic i d'Execució per a la captació i conducció d'aigua potable al nou dipòsit municipal des dels pous zones "Camp de Futbol-Escoles".

Aprovació acceptació cessió gratuïta ACESA finca rústica "Castrum Morè".

e.n.s.

Edita:

Ajuntament de Sant Pol de Mar
Consell de Redacció:
 Manolo Fernández (Ajuntament)
 Xavier Roca (CP Sant Pau)
 Jordi Puigdefàbregas (Amics de les Arts)
 Antoni Bancells (At. C. Sant Pol)
 Josep Mestres (Colla de Geganters)
 Pere-Omar Brusca (Centre Cultural) (Unió de Comerciants)
 Guillem Mestres (CDC)
 Joan Piqueras (SPD)
 Francesc León (PSC)
 Francesc Roura (IC)
 Pere Roura (ERC)
 Eva Pujol (Parròquia)

Disseny:

Josep Armengol
 Francesc Cardenas
 Alicia Herrero

Producció: Montnegre S.C.C.L.

C. Girona, 11 baixos
 08901 L'Hospitalet
 Telèfon: 338 15 37 - Tel i fax: 338 41 95

Imprimeix: T.G. Alfadir.

Rosselló, s/n 08940 Cornellà de Ll.
 D.L.: B-24263-93

EL NOU SANTPOLENC no comparteix necessàriament les opinions signades. **Imprès sobre paper ecològic verificat.**

RECTIFICACIONS

En transcriure l'entrevista que vam publicar el número anterior a l'Avi Morell, vam cometre alguns errors d'interpretació de les paraules que en Joan Morell ens va dir. En primer lloc, rectificar el seu nom, que no és Josep, com es diu en algun moment a l'entrevista, sinó Joan.

A més, on diu que va passar "un any" a Córdoba havia de dir "un temps", i on comenta que al Sant Pol de la seva joventut "no hi havia cotxes", hauriem d'haver posat que "hi havia poquets cotxes". Per últim, vam entendre malament i en lloc de posar carrer del "Cau" vam escriure "carrer del Carme".

Esperem que tant en Joan Morell com els nostres lectors sàpiguen disculpar aquests errors en la transcripció, fets sense cap mala intenció, i fruit només de l'acumulació de feina que es va produir en tancar el número 9 d'El Nou Santpolenc.

Alicia Herrero. Redacció

C. Doctor Forest, s/n. Tel. 760 06 54 - SANT POL DE MAR

Construcciones SANT POL, S. L.

Consulado del Mar, 24
 Telf. 760 07 45

08395 SANT POL DE MAR

Perruqueria especial per a cavallers

José María

Nous serveis
 Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 SANT POL DE MAR

TELÈFONS D'URGÈNCIES

Policia Municipal	760 05 19
Guàrdia Civil (Canet)	794 01 97
Bombers	085
	762 30 80
Ambulàncies	(Canet) 794 12 45
	(Calella) 769 02 01
	(Pineda) 767 11 00
Àrea Bàsica de Salut (Canet)	794 29 61
Consultori mèdic	760 09 09
Hospital de Calella	769 02 02
Farmàcia	760 05 08
Parròquia	760 07 60

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 10 12 — 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

**EXPOSICIÓ DE BANYS
I BANYERES
D'HIDROMASSATGE**

**EXPOSICIÓ DE CUINES
I LLARS DE FOC**

**DISTRIBUCIÓ DE
MATERIALS:
Porcelanosa
Zircornio
Venis
A TOTA LA ZONA**

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11